

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра міжнародної економіки

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАВДАНЬ
З ДИСЦИПЛІНИ
«МІЖНАРОДНА
ЕКОНОМІКА»**

**Тернопіль
ЗУНУ
2022**

Навчально-методичні рекомендації щодо виконання практичних завдань з дисципліни «Міжнародна економіка» для бакалаврів галузі знань 07 «Управління та адміністрування», спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» / Укл. Стахова Н. В. Тернопіль: ЗУНУ, 2022. 68 с.

Укладач:

***Стахова Наталія Володимирівна,**
к.е.н., доцент кафедри міжнародної
економіки*

Рецензенти:

***Зварич Ірина Ярославівна,**
д.е.н., професор, завідувач
кафедри міжнародної економіки*

***Дейнека Юрій Петрович,**
начальник управління стратегічним
розвитком м. Тернополя
Тернопільської міської ради*

Відповідальний за випуск:

***Зварич Ірина Ярославівна,**
д.е.н., професор, завідувач кафедри
міжнародної економіки*

*Затверджено на засіданні кафедри міжнародної економіки
(протокол № 3 від 24.10.2022 р.)*

ЗМІСТ

1. Опис дисципліни «Міжнародна економіка»	4
2. Мета і завдання вивчення дисципліни «Міжнародна економіка»	5
3. Структура залікового кредиту дисципліни «Міжнародна економіка»....	6
4. Тематика практичних занять з дисципліни «Міжнародна економіка» ...	7
5. Типові завдання з дисципліни «Міжнародна економіка».....	11
6. Тестові завдання з дисципліни «Міжнародна економіка».....	19
7. Критерії, форми поточного та підсумкового контролю.....	58
8. Глосарій.....	59
9. Рекомендована література.....	64

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»

Дисципліна – «Міжнародна економіка»	Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 5	Галузь знань 07 «Управління та адміністрування»	Нормативна дисципліна Мова викладання – українська
Кількість залікових модулів – 4	Освітньо-професійна програма «Банківська справа», «Митна справа», «Податкова справа», «Фінанси», «Фінансовий менеджмент».	Рік підготовки: ДФН – 1. ЗФН – 1. Семестр: ДФН – 2. ЗФН – 1,2.
Кількість змістових модулів – 2	ступінь вищої освіти: бакалавр	Лекції: ДФН – 30 год. ЗФН – 8 год. Практичні заняття: ДФН – 30 год. ЗФН – 4 год.
Загальна кількість годин – 150 год.		Самостійна робота: ДФН – 86 год., в тому числі тренінг – 4 год. ІРС – 4 год. ЗФН – 138 год.
Тижневих годин – 10 год., з них аудиторних – 4 год.		Вид підсумкового контролю: ДФН – екзамен. ЗФН – екзамен.

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ “МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА”

2.1. Метою навчальної дисципліни «Міжнародна економіка» є вивчення студентами сутності і тенденцій інтернаціоналізації економіки, форм, методів економічної діяльності, принципів і середовища її розвитку, практики здійснення і механізмів регулювання, набуття вміння аналізувати й оцінювати світогосподарські явища і процеси у контексті національних інтересів України.

2.2. Завдання вивчення дисципліни. В результаті вивчення дисципліни «Міжнародна економіка» студенти повинні знати:

- теоретичні основи функціонування відносин і взаємозв'язків у світовій економіці;
- основні тенденції на світових ринках;
- фактори, що впливають на формування економічної політики держави;
- механізми та методи регулювання міжнародної економічної взаємодії на державному та наднаціональному рівнях.

2.3. Найменування та опис компетентностей, формування яких забезпечує вивчення дисципліни:

- здатність виявляти знання та розуміння проблем предметної області, основ функціонування сучасної економіки на мікро-, мезо-, макро- та міжнародному рівнях;
- розуміння особливостей сучасної світової та національної економіки, їх інституційної структури, обґрунтування напрямів соціальної, економічної та зовнішньоекономічної політики держави.

2.4. Передумови для вивчення дисципліни:

Дисципліна: «Міжнародна економіка» має структурно-логічний зв'язок з наступними дисциплінами: «Мікроекономіка», «Історія економічних вчень».

2.5. Програмні результати навчання:

усвідомлювати основні особливості сучасної світової та національної економіки, інституційної структури, напрямів соціальної, економічної та зовнішньоекономічної політики держави.

3. СТРУКТУРА ЗАЛІКОВОГО КРЕДИТУ ДИСЦИПЛІНИ “МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА”, денна форма

	Кількість годин				Контрольні заходи
	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	ІРС	
Змістовий модуль 1. Міжнародна мобільність факторів виробництва та основні тенденції розвитку світових ринків					
Тема 1. Міжнародна економічна система	2	2	5	2	Усне опитування, кейс
Тема 2. Міжнародна економічна діяльність	2	2	5		Задачі
Тема 3. Світовий ринок товарів і послуг.	2	2	6		кейс
Тема 4. Світовий фінансовий ринок.	4	4	6		Задачі
Тема 5. Прямі інвестиції та міжнародне виробництво.	2	2	6		кейс
Тема 6. Міжнародний кредит	2	2	6		Усне опитування, кейс
Тема 7. Світовий ринок праці	2	2	6		Задачі
Тема 8. Міжнародна трудова міграція	2	2	6		кейс
Змістовий модуль 2. Функціональні зв'язки у світовій економіці та місце України					
Тема 9. Світова валютна система	2	2	6	2	Усне опитування, кейс
Тема 10. Міжнародні розрахунки	2	2	6		Задачі
Тема 11. Платіжний баланс та макроекономічна рівновага.	2	2	6		кейс
Тема 12. Міжнародна регіональна інтеграція	2	2	6		Усне опитування, кейс
Тема 13. Глобалізація економічного розвитку	2	2	6		Задачі
Тема 14. Інтеграція України у світову економіку	4	4	6		Усне опитування, кейс
Тренінг			4		
Разом	30	30	86	4	

заочна форма

	Кількість годин		
	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота
Змістовий модуль 1. Міжнародна мобільність факторів виробництва та основні тенденції розвитку світових ринків			
Тема 1. Міжнародна економічна система	4	2	10
Тема 2. Міжнародна економічна діяльність			10
Тема 3. Світовий ринок товарів і послуг.			10
Тема 4. Світовий фінансовий ринок.			10
Тема 5. Прямі інвестиції та міжнародне виробництво.			10
Тема 6. Міжнародний кредит			10
Тема 7. Світовий ринок праці			10
Тема 8. Міжнародна трудова міграція			10
Змістовий модуль 2. Функціональні зв'язки у світовій економіці та місце України			
Тема 9. Світова валютна система	4	2	10
Тема 10. Міжнародні розрахунки			10
Тема 11. Платіжний баланс та макроекономічна рівновага.			10
Тема 12. Міжнародна регіональна інтеграція			10
Тема 13. Глобалізація економічного розвитку			10
Тема 14. Інтеграція України у світову економіку			8
Разом			8

4. ТЕМАТИКА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»

Практичне заняття № 1.

Мета практичного заняття: знати суть, структуру та форми міжнародних економічних відносин.

Тема 1. Міжнародна економічна система.

1. Сутність та структура міжнародної економічної системи.
2. Система світового господарства, його елементи.
3. Взаємозв'язок та взаємодія світового господарства та національних економік.
4. Дія закону вартості та його вплив на формування світогосподарських зв'язків.
5. Міжнародний розподіл факторів виробництва, їх мобільність.
6. Поняття інтернаціоналізації господарського життя.
7. Етапи розвитку міжнародної економіки.
8. Структура міжнародної економіки.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 2.

Мета практичного заняття: розуміти суть та види міжнародної економічної діяльності й підходи до класифікації країн в міжнародній економіці.

Тема 2. Міжнародна економічна діяльність.

1. Суть та види міжнародної економічної діяльності.
2. Регулювання міжнародної економічної діяльності.
3. Середовище міжнародних економічних відносин.
4. Функціональні взаємозв'язки у міжнародній економіці.
5. Класифікація країн в міжнародній економіці.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 3.

Мета практичного заняття: знати особливості формування та регулювання світового ринку товарів й послуг, розуміти сутність та принципи розвитку міжнародної торгівлі між країнами.

Тема 3. Світовий ринок товарів і послуг.

1. Структура та динаміка міжнародної торгівлі товарами. Світовий ринок товарів: його складові, функціонування та ціноутворення.
2. Теорії міжнародної торгівлі.
3. Вплив міжнародної торгівлі на виробництво, споживання та добробут суспільства в цілому.
4. Розподіл виграшу від торгівлі між країнами та всередині країни.

5. Основні види операцій та торгівельний баланс.
6. Міжнародна торгівля послугами: суть та форми.
7. Міжнародне та державне регулювання торгівлі послугами.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 4.

Мета практичного заняття: розуміти суть та структуру світового ринку фінансових послуг, їх сегментацію.

Тема 4. Світовий фінансовий ринок.

1. Світовий фінансовий ринок: суть та структура.
2. Міжнародний ринок боргових зобов'язань.
3. Міжнародний ринок титулів власності.
4. Міжнародний ринок фінансових деривативів.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 5.

Мета практичного заняття: розуміти мотиви зарубіжного інвестування та ефекти для обох учасників МЄВ.

Тема 5. Прямі інвестиції та міжнародне виробництво.

1. Суть та форми міжнародного руху капіталу.
2. Динаміка руху капіталів: особливості та сучасні тенденції.
3. Прямі іноземні інвестиції: суть, мотиви здійснення, оцінка ефективності.
4. Портфельні іноземні інвестиції.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 6.

Мета практичного заняття: знати особливості та принципи міжнародного кредитування.

Тема 6. Міжнародний кредит.

1. Сутність і форми міжнародного кредиту.
2. Інструменти міжнародного кредитування.
3. Міжчасова торгівля.
4. Оцінка обсягів міжнародного кредитування.
5. Показники заборгованості країн.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 7.

Мета практичного заняття: знати сегменти та етапи створення світового ринку праці.

Тема 7. Світовий ринок праці.

1. Основні світові ринки робочої сили.

2. Тенденції розвитку міжнародного ринку робочої сили.
3. Формування попиту і пропозиції на робочу силу на світовому ринку.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 8.

Мета практичного заняття: знати причини, класифікаційні ознаки та наслідки міжнародних міграційних потоків.

Тема 8. Міжнародна трудова міграція.

1. Суть та види міжнародної міграції робочої сили.
2. Економічні ефекти міжнародної трудової міграції.
3. Регулювання міграційних процесів.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 9.

Мета практичного заняття: знати еволюцію створення світової валютної системи.

Тема 9. Світова валютна система.

1. Суть міжнародних валютних відносин.
2. Види валютних систем.
3. Еволюція валютної системи.
4. Валютні курси.
5. Котирування валют.
6. Конвертованість валют.
7. Валютні ринки та валютні операції.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 10.

Мета практичного заняття: розуміти роль та особливості здійснення міжнародних розрахунків в процесі міжнародних економічних операцій.

Тема 10. Міжнародні розрахунки.

1. Поняття міжнародних розрахунків.
2. Форми міжнародних розрахунків та їх порівняльна характеристика.
3. Роль світових фінансових центрів у міжнародних розрахунках.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 11.

Мета практичного заняття: знати методи регулювання платіжного балансу для його балансування.

Тема 11. Платіжний баланс та макроекономічна рівновага.

1. Суть та структура платіжного балансу.
2. Фактори, що впливають на платіжний баланс.
3. Способи балансування сальдо платіжного балансу.

4. Методи регулювання платіжного балансу.
5. Проблеми зовнішньої заборгованості.
6. Поняття внутрішньої та зовнішньої рівноваги. Модель Р. Манделла-Флеміга.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 12.

Мета практичного заняття: знати причини та наслідки виникнення регіональних інтеграційних союзів для їх учасників.

Тема 12. Міжнародна регіональна інтеграція.

1. Суть, передумови та цілі економічної інтеграції.
2. Етапи економічної інтеграції.
3. Статичні та динамічні ефекти економічної інтеграції.
4. Регіональні інтеграційні об'єднання.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 13.

Мета практичного заняття: знати глобальні проблеми сучасності та методи їх вирішення на глобальному рівні.

Тема 13. Глобалізація економічного розвитку.

1. Поняття, основні чинники та форми прояву економічної глобалізації.
2. Соціально-економічні ефекти глобалізації.
3. Глобальні проблеми сучасності.
4. Суть та причини виникнення антиглобалізму.

Література: [1-34]

Практичне заняття № 14, 15.

Мета практичного заняття: проводити аналіз функціонування Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, розвитку суб'єктів господарювання, а також розраховувати відповідні показники, які характеризують результативність їхньої діяльності.

Тема 14. Інтеграція України у світову економіку.

1. Регіональні угоди про вільну торгівлю за участю України: можливості та ризики.
2. Еволюційні підходи щодо підписання Україною Угоди про асоціацію з країнами ЄС.
3. Торговельна політика України в контексті європейської інтеграції.
4. Процес лібералізації візового режиму між Україною та країнами ЄС.

Література: [1-34]

5. ТИПОВІ ЗАВДАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»

Завдання 1

Обсяг вітчизняного експорту складає 62 млрд. дол., обсяг імпорту – 65 млрд. дол. Обсяг експорту всіх зарубіжних країн складає 6750 млрд. дол., обсяг імпорту – 6550 млрд. дол. Розрахуйте світовий торговельний обіг, торговельний обіг кожного з регіонів, їх частку у світовому торговельному обороті, сальдо торгового балансу кожної з країн.

Приклад розв'язання:

Одними з основних кількісних показників зовнішньої країни є торговельний обіг і торговельне сальдо країни.

Торговельний обіг країни – сума вартостей експорту та імпорту країни за певний період часу

$$TO = E + I, (1)$$

де TO – торговельний обіг, млрд. дол.;

E – експорт країни за певний проміжок часу (в основному за рік), млрд. дол.;

I – імпорт країни за певний проміжок часу (в основному за рік), млрд. дол.

Сальдо торгового балансу – це різниця між вартісним обсягом експорту та імпорту товарів окремої країни.

$$CB = E - I, (2)$$

де CB – сальдо торгового балансу, млрд. дол.

Сальдо торгового балансу може бути пасивним, якщо $I > E$, і $CB < 0$, активним, якщо $I < E$, і $CB > 0$. Для будь-якої країни важливим є досягнення активного сальдо торгового балансу.

Для зазначеного прикладу для «Вітчизни» торговий обіг дорівнює 127 млрд. дол., сальдо торгового балансу пасивне, оскільки імпорт країни (65 млрд. дол.) перевищує експорт (62 млрд. дол.) і дорівнює – 3 млрд. дол.

Світовий торговий обіг є сумою експортів усіх країн світу, тобто

$$TO^{св.} = \sum_{i=1}^n E_i,$$

де TO св. – світовий торговий обіг, млрд. дол.;

n – кількість країн світу.

Таким чином, торговий обіг світу за даних умов складає 6812 млрд. дол. Сальдо торгового балансу іншого світу складає 200 млрд. дол. Частка торгового обігу кожною країни в світовому торговому обігу розраховується як відсоток від світового торгового обігу. Для «Вітчизни» вона буде складати 1,87%, доля всього іншого світу 96,13%.

Завдання 2

Країна 1 та країна 2 виробляє товари 1 та 2. Витрати праці на виробництво одиниці продукції зображені в таблиці. Які переваги має кожна з країн і у якому товарі. Поясніть.

	Країна 1	Країна 2
Товар 1	10 год./од.	12 год./од.
Товар 2	7 год./од.	5 год./од.

Приклад розв'язання:

Країна 1 має абсолютну перевагу у виробництві товару 1 (менше затрат праці на одиницю товару 1 у порівнянні з країною 2). Країна 2 має абсолютну перевагу у виробництві товару 2, адже витрачає на його виробництво менше праці, аніж країна 1. Отже, країна 1 має абсолютну перевагу у виробництві 1, а країна 2 – відповідно у виробництві товару 2. Країна 1 експортує товар 1, а імпортує товар 2, а країна 2 – навпаки (експортує товар 2, а імпортує товар 1).

Завдання 3

Країна 1 та країна 2 виробляє товари 1 та 2. Витрати праці на виробництво одиниці продукції зображені в таблиці. Які переваги має кожна з країн і у якому товарі. Поясніть.

	Країна 1	Країна 2
Товар 1	16 год./од.	6 год./од.
Товар 2	15 год./од.	7 год./од.

Приклад розв'язання:

Країна 2 має абсолютні переваги у виробництві товару 1 та 2 (менше затрат праці на одиницю товару 1 та 2 у порівнянні з країною 1). Країна 1 має абсолютні недоліки у виробництві товару 1 та 2, адже витрачає на їх виробництво більше праці, аніж країна 2. Отже, країна 1 має абсолютні недоліком у виробництві двох товарів, а країна 2 – відповідно абсолютні переваги у виробництві обох товарів. Згідно теорії порівняльних переваг, якщо одна країна має абсолютні переваги у двох товарів, а інша країна – жодної абсолютної переваги у обидвох товарів, то всерівно всередині країни при порівнянні виробництва двох товарів – знайдеться той товар, який виробляється з меншими затратами, тобто має відносну перевагу. Отже, згідно теорії Д. Рікарда, країна 1 має відносну перевагу у виробництві товару 2, а країна 2 має відносну перевагу у виробництві товару 1.

Завдання 4

У країні I витрати праці на в-во товару $X=5$ год., $Y=1$ год.; у країні II витрати праці на в-во товару $X=5$ год., $Y=2$ год.. Загальний обсяг праці в країні I = 300; в країні II ==200. Побудуйте графіки виробничих можливостей обох країн. Якщо умови торгівлі = 3, якими будуть торгові можливості країн?

Приклад розв'язання:

Графік кривої виробничих можливостей для країни I:

$$X = 300 : 5 = 60 \text{ шт.}$$

$$Y = 300 : 1 = 300 \text{ шт.}$$

Графік кривої виробничих можливостей для країни II:

$$X = 200 : 5 = 40 \text{ шт.}$$

$$Y = 200 : 2 = 100 \text{ шт.}$$

Виходячи з теорії порівняльних переваг, відносні витрати для товару X складають $5/1$ у країні I і $5/2$ у країні II. Таким чином, товар X буде експортувати країна II. Відносні витрати для товару Y складають $1/5$ (0,2) у країні I і $2/5$ (0,4) у країні II. Країна I експортуватиме товар Y.

Країна 2 – X товар
 Країна 1 – Y товар

Графік торгових можливостей:

Для країни I:

Якщо країна I експортує товар Y, то за повної спеціалізації країна виготовлятиме 300 шт. товару Y. За умов торгівлі = 3, обсяг максимально можливого імпорту товару X складе $300:3 = 100$ шт. Таким чином, графік торгових можливостей матиме наступний вигляд: $X=100, Y = 300$.

Для країни II:

Якщо країна II експортує товар X, то за повної спеціалізації країна виготовлятиме 40 шт. товару X. За умов торгівлі = 3, обсяг максимально можливого імпорту товару Y складе $40 \cdot 3 = 120$ шт. Таким чином, графік торгових можливостей матиме наступний вигляд: $X=40, Y = 120$.

Завдання 5

Дві країни А і Б незалежно одна від одної виробляють і споживають один і той самий товар X. Якою буде ціна товару X в умовах вільної торгівлі між країнами А і Б? Яка з країн буде виступати експортером товару X і який обсяг експорту (в натуральних одиницях)? Характеристику ринків в країнах А і Б наведено в таблиці 1. (D – попит; S – пропозиція; P – ціна).

Таблиця 1

Показник	Країна А					Країна Б				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
D	100	90	80	70	60	65	50	45	40	350
S	30	35	40	45	50	50	60	70	80	90

Приклад розв'язання:

Для визначення ціни товару в країні А і країні Б необхідно побудувати графічні моделі ринків в декартовій системі координат; Ціна товару P – ордината; обсяги попиту або пропозиції – абсциса. Наприклад, модель ринку для країни А наведена на рис. 1.

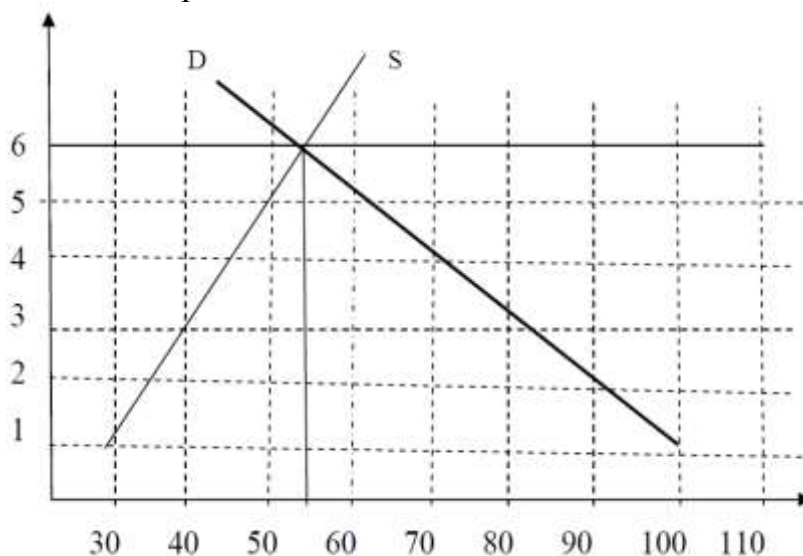

Рис. 1. Модель ринку товару X країни А

На ринку країни А ціна товару складає 6 ум. од.; рівноважний обсяг реалізації 55.

Аналогічно будується модель ринку товару Х для країни Б.

Експортером товару Х на міжнародному ринку виступає та країна, у якій ціна на внутрішньому ринку менша. Відповідно, країна з більшою ціною на товар Х буде виступати імпортером товару Х.

Завдання 6

Визначте економічні ефекти для споживачів, виробників, державного бюджету і країни в цілому від запровадження тарифного мита, якщо при цьому ціна товару на внутрішньому ринку країни перевищує світову на 20 грн., споживання зменшиться з 10000 до 8000 тис. штук на рік, а вітчизняне виробництво зросте з 5500 до 7000 тис. штук на рік.

Приклад розв'язання:

Для вирішення задач такого типу необхідно побудувати графіки, що ілюструють дану ситуацію на внутрішньому ринку країни (рис. 1).

До запровадження тарифного мита обсяги споживання товару в країні складали 10 000 тис. шт. на рік. При цьому обсяги внутрішнього виробництва задовольняли потреби в товарі лише на 5500 тис. шт. Таким чином, обсяги імпорту до впровадження мита складали 4500 шт. товар на рік.

Після запровадження мита імпорт товару скоротиться внаслідок скорочення попиту і збільшення внутрішньої пропозиції і буде складати 1000 тис. шт. на рік.

Запровадження тарифного мита призводить до того, що ціна на товар на внутрішньому ринці зростають, споживання товару скорочується, і споживачі змушені витратити на 20 грн. більше на кожну одиницю товару. Втрати споживачів складає площа трапеції, яка включає області (a + b + c + d).

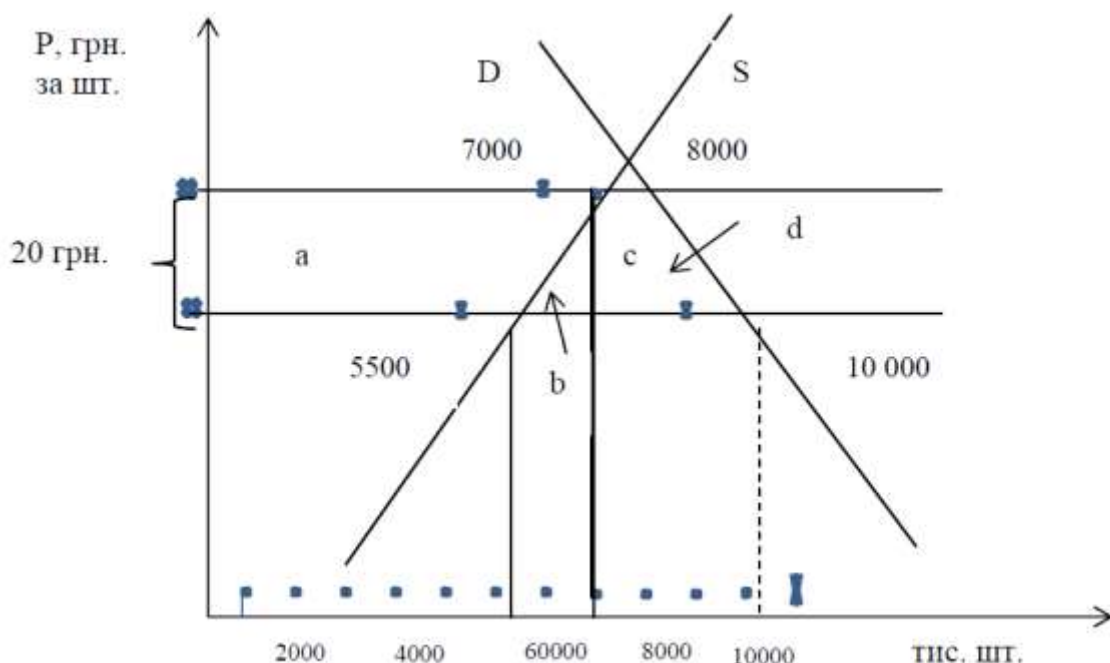

Рис. 1. Економічні ефекти від запровадження митного тарифу.

Для розрахунку втрат споживачів використаємо формулу розрахунку площі трапеції.

Площа трапеції складає половину суми підстав трапеції, які помножені на її висоту.

$$(a + b + c + d) = \frac{1}{2} * (8000 + 10000) * 20 = 180000 \text{ тис. грн.}$$

Збільшення цін на внутрішньому ринку призводить до зростання внутрішнього виробництва, тобто до виграшу виробників, який кількісно складає площу трапеції (a):

$$(a) = \frac{1}{2} * (5500 + 7000) * 20 = 125000 \text{ тис. грн.}$$

Області b і d є чистими втратами суспільства від запровадження мита. Вони розраховуються як різниця між втратами споживачів і виграшами виробників і державного бюджету.

Тарифне мито є податком на імпорт, область (c), яка є добутком обсягу імпорту і розміру митного тарифу, відображає доходи державного бюджету.

$$(c) = 20 * (8000 - 7000) = 20\,000 \text{ тис. грн.}$$

Чисті втрати суспільства від запровадження митного тарифу складуть:

$$\text{Чисті втрати} = 180\,000 - (125\,000 + 20\,000) = 35\,000 \text{ тис. грн.}$$

Завдання 7

Розрахувати рівень внутрішньогалузевої торгівлі, якщо країна А експортує та імпортує три групи товарів при збалансованій зовнішній торгівлі (зовнішньоторгове сальдо дорівнює нулю):

Товар	Експорт, дол. США	Імпорт, дол. США
I	250	200
II	350	300
III	400	500

Приклад розв'язання:

При збалансованій зовнішній торгівлі індекс внутрішньогалузевої торгівлі розраховується за формулою:

$$I_t = 1 - \frac{\sum |x_i - m_i|}{\sum (x_i + m_i)}$$

де x_i m_i – відповідно абсолютні величини експорту та імпорту і-го товару (або товарної категорії).

$$I_t = 1 - \frac{(250 - 200 + 350 - 300 + 400 - 500)}{(250 + 200 + 350 + 300 + 400 + 500)} = 1 - \frac{200}{2000} = 1 - 0,1 = 0,9.$$

Оскільки індекс наближається до 1, то зовнішня торгівля країни А характеризується високим рівнем внутрішньогалузевої торгівлі.

Завдання 8

Зовнішня торгівля Молдови у 2021 р. характеризувалась такими даними (млн. дол. США):

Показники	Країни ЄС	Інші країни	Разом
Експорт товарів	8 841	6 706	?
Імпорт товарів	12 913	6 930	?

Розрахуйте щодо кожної групи країн:

А. Торгове сальдо.

Б. Торговий оборот.

В. Відносну частку країн ЄС в молдовському експорті та імпорті.

Г. Відносну частку інших країн в молдовському експорті та імпорті.

Приклад розв'язання:

Показник	Країни ЄС	Інші країни	Разом
Експорт товарів	8 841	6 706	15547
Імпорт товарів	12 913	6 930	19843
Торгове сальдо	-4072	-224	-4296
Торговий оборот	21754	13636	35390

А. Торгове сальдо – різниця вартісних обсягів експорту та імпорту:

Країни ЄС: $8841 - 12913 = -4072$ млн. дол. США;

Інші країни: $6706 - 6930 = -224$ млн. дол. США.

Б. Торговий оборот – сума вартісних обсягів експорту та імпорту:

Країни ЄС: $8841 + 12913 = 21754$ млн. дол. США;

Інші країни: $6706 + 6930 = 13636$ млн. дол. США.

В. Відносна частка країн ЄС в молдовському експорті:

$8841/15547 * 100\% = 56,9\%$.

Відносна частка країн ЄС в молдовському імпорті:

$12913/19843 * 100\% = 65\%$.

Г. Відносна частка інших країн в молдовському експорті:

$6706/15547 * 100\% = 43,1\%$.

Відносна частка інших країн в молдовському імпорті:

$6930/19843 * 100\% = 35\%$.

Завдання 9

Потрібно знайти крос-курс канадського долара і японської єни – CAD/JPY, використовуючи котирування канадського долара і японської єни до долара США:

USD/CAD = 1,3437/1,3441

USD/JPY = 138,5195/138,6220

Приклад розв'язання:

Розрахунок крос-курсу для валют із прямим котируванням до долара США (долар є базою котирування для обох валют).

Пряме котирування = bid $\begin{matrix} / \\ \backslash \end{matrix}$ offer
 Пряме котирування = bid $\begin{matrix} / \\ \backslash \end{matrix}$ offer

$$\text{bid} = \frac{\text{Bid USD/JPY}}{\text{Offer USD/CAD}}$$

$$\text{offer} = \frac{\text{Offer USD/JPY}}{\text{Bid USD/CAD}}$$

Крос-курс CAD/JPY = 103, 1/103,2

Завдання 10

Потрібно знайти крос-курс фунта стерлінгів до української гривні – GBP/UAH.

Курс GBP/USD = 1,20/1,21 – непряме котирування,
а курс USD/UAH = 36,9300/36,9343 – пряме котирування.

Приклад розв'язання:

Розрахунок крос-курсу для валют із прямим та непрямим котируванням до долара США, де долар є базою котирування для однієї з валют.

$$\begin{array}{l} \text{Пряме котирування} = \text{bid} / \text{offer} \\ \text{Непряме котирування} = \text{bid} / \text{offer} \end{array}$$

$$\begin{aligned} \text{bid GBP/UAH} &= \text{bid GBP/USD} * \text{bid USD/UAH} = 1,20 * 36,9300 = 44,316 \\ \text{offer GBP/UAH} &= \text{offer GBP/USD} * \text{offer USD/UAH} = 1,21 * 36,9343 = 44,691 \\ \text{Таким чином, крос-курс GBP/UAH} &= 44,316/44,691. \end{aligned}$$

Завдання 11

Необхідно визначити крос-курс англійського фунта стерлінга до австралійського долара GBP/AUD.

$$\begin{aligned} \text{GBP/USD} &= 1,20/1,21 \\ \text{AUD/USD} &= 0,66/0,67 \end{aligned}$$

Приклад розв'язання:

Розрахунок крос-курсу для валют із непрямим котируванням до долара США, де долар є валютою котирування для обох валют.

$$\begin{aligned} \text{bid GBP/AUD} &= \frac{\text{Bid GBP/USD}}{\text{Offer AUD/USD}} \\ \text{offer GBP/AUD} &= \frac{\text{Offer GBP/USD}}{\text{Bid AUD/USD}} \end{aligned}$$

Таким чином, котирування крос-курсу GBP/AUD буде 1,7910/1,8333

Завдання 11

Автомобільне колесо коштує в Україні 100 дол. США, у Польщі – 80 дол., у Франції – 60 дол. Україна – маленька країна, і її зовнішня торгівля не впливає на рівень світових цін.

А. В Україні вводиться 100-відсотковий адвалорний тариф на імпорт коліс із Франції та Польщі. Чи буде Україна продовжувати імпортувати колеса?

Б. Якщо після цього Україна утворить митний союз з Францією, чи буде вона сама виробляти колеса або імпортуватиме їх?

В. Який ефект – створення торгівлі чи відхилення торгівлі — виникає при заснуванні митного союзу між Україною і Францією?

Г. Припустимо тепер, що в Україні вводиться 50-відсотковий а не 100-відсотковий адвалорний тариф на імпорт коліс із Франції та Польщі. Чи буде Україна продовжувати імпортувати колеса?

Д. Якщо тепер Україна утворить митний союз з Польщею, чи буде вона сама продукувати колеса або імпортуватиме їх?

Е. Який ефект – створення торгівлі чи відхилення торгівлі – виникає при заснуванні митного союзу між Україною та Польщею?

Приклад розв'язання:

А. Ні, оскільки з урахуванням тарифу ціна колеса, імпортованого з Франції, дорівнює 120 дол. США, а з Польщі – 160 дол., що значно більше вартості коліс, які виготовлені в Україні.

Б. Україна буде імпортувати колеса з Франції за ціною 60 дол. США і відмовиться від власного виробництва або імпорту коліс з Польщі, які у зв'язку з тарифом коштуватимуть 160 дол.

В. Виникає ефект створення торгівлі, оскільки менш ефективне внутрішнє виробництво України заміщується більш ефективним імпортом з Франції, якого до того не було.

Г. Так, оскільки з урахуванням тарифу ціна колеса, імпортованого з Франції – 90 дол. США, що менше собівартості коліс, які виготовлені в Україні або імпортовані з Польщі.

Д. Україна припинить власне виробництво і буде імпортувати колеса з Польщі за ціною 80 дол. США, відмовиться від імпорту з Франції оскільки їх ціна буде 90 дол.

Е. Виникають обидва ефекти. Ефективність інтеграції залежить від співвідношення частки кожного з них.

6. ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»

Міжнародна економіка – це:

- a. сукупність економік 230 країн і територій;
- b. сукупність міжнародних економічних відносин між суб'єктами МЕ на основі виробництва, розподілу обміну та споживання матеріальних благ;
- c. сукупність національних експортних потенціалів країн світу та господарських взаємозв'язків між ними;
- d. всі варіанти вірні.

Міжнародна економічна система (МЕС) являє собою:

- a. сукупність елементів світової економіки (країни, групи країн) з властивими кожному із них характеристиками;
- b. сукупність економік економічно розвинутих країн;
- c. сфера міжнародних товарно-грошових відносин, специфічна форма обміну продуктами праці;
- d. всі варіанти вірні.

Об'єктами міжнародних економічних відносин є:

- a. міжурядові економічні організації;
- b. товари та послуги;
- c. неурядові міжнародні організації;
- d. юридичні особи різної державної приналежності.

Об'єктивні засади функціонування світового господарства:

- a. різне географічне положення країн та особливості їх розвитку;
- b. національні традиції і культура, звичаї, історична спадщина;
- c. політичний устрій, державна політика, спосіб суспільного життя;
- d. міжнародний поділ праці, світовий ринок, інтернаціоналізація суспільного виробництва.

Внутрішній ринок – це:

- a. ринок, частина якого орієнтується на іноземних покупців;
- b. частина національних ринків, яка безпосередньо пов'язана із зарубіжними ринками;
- c. ринок на якому національні виробники реалізують свої товари вітчизняним споживачам;
- d. сфера стійких товарно-грошових відносин між країнами, які базуються на МПП та інших факторів виробництва.

Через міжнародний рух (мобільність) факторів виробництва проявляється:

- a. світовий ринок;
- b. світове господарство;
- c. міжнародна економічна система;
- d. вільна економічна зона.

Третинний сектор економіки – це:

- a. сфера послуг;
- b. обробні галузі;
- c. добувні та сировинні галузі;
- d. благодійна діяльність.

Розрізняють глобальні проблеми:

- a. національні;
- b. регіональні;
- c. континентальні;
- d. правильної відповіді немає.

Теорію поляризованого розвитку (полюсів і центру росту) розробили:

- a. Ф. Перу та Ж. Будвіль;
- b. А. Діксіт та Дж. Стігліц;
- c. Б. Баласса та П. Самуельсон;
- d. П. Кругман та М. Фуджіта.

Структуру світового господарства утворюють такі основні групи країн:

- a. розвинуті держави із соціальною ринковою економікою;
- b. країни, що розвиваються в напрямі ринкового господарства;
- c. країни з перехідною економікою;
- d. усі відповіді правильні.

Відповідно до класифікації ЕКОСОП не виділяють наступної групи країн (за основними критеріями):

- a. країни з перехідною економікою;
- b. країни, що розвиваються;
- c. країни з низьким доходом;
- d. індустріальні країни.

Соціалістичною країною не є:

- a. Китай;
- b. В'єтнам;
- c. Лівія;
- d. Куба.

Країни з перехідною ринковою економікою – це:

- a. промислово-розвинені країни;
- b. країни, що раніше мали адміністративно-командну економіку;
- c. країни, що розвиваються;
- d. соціалістичні країни.

Частка торгівлі індустріальних країн між собою:

- a. збільшується;
- b. залишається стабільною;
- c. різко знижується;
- d. знижується середніми темпами.

Для командно-адміністративної (соціалістичної) економіки характерно:

- a. розвинуті товарно-грошові відносини;
- b. розвинута мережа комерційних банків;
- c. розвинутий ринок праці;
- d. державна монополія на зовнішню і переважну більшість внутрішньої торгівлі.

Для командно-адміністративної (соціалістичної) економіки не характерно:

- a. переважання державної власності;
- b. колгоспно-кооперативна власність;
- c. переважання приватної власності;
- d. всі варіанти вірні.

Політика «шокової терапії» при переході до ринкової економіки була характерна для:

- a. Угорщини;
- b. Польщі;
- c. України;
- d. Білорусі.

Група країн, що розвиваються, охоплює таку частку країн світу:

- a. 1/5;
- b. 2/5;
- c. 3/5;
- d. 4/5.

Першою хвилею «нових індустріальних держав» після Другої світової війни вважається:

- a. Північна Корея, Сінгапур, Індонезія, Тайвань;
- b. Південна Корея, Лаос, Тайвань, Філіппіни;
- c. Тайвань, Сінгапур, Гонконг, Японія;
- d. Гонконг, Сінгапур, Тайвань, Південна Корея.

До складу СОТ входить наступна кількість країн:

- a. 164;
- b. 162;
- c. 99;
- d. 157.

До групи країн «великої сімки» належить:

- a. Індія;
- b. Австралія;
- c. Китай;
- d. Італія.

До групи країн «великої сімки» не належить:

- a. Австралія;
- b. Канада;

- c. Італія;
- d. Німеччина.

До СНД не входить:

- a. Узбекистан;
- b. Пакистан;
- c. Туркменістан;
- d. Казахстан.

До СНД входить:

- a. Литва;
- b. Монголія;
- c. Польща;
- d. Молдова.

Офіційний статус України в СНД:

- a. повноправне членство;
- b. держава-засновниця;
- c. виключно спостерігач;
- d. жодного офіційного статусу не передбачено.

До міжнародної організації ГУАМ не входять:

- a. Грузія;
- b. Узбекистан;
- c. Азербайджан;
- d. Молдова.

До міжнародної організації ГУАМ входить:

- a. Азербайджан;
- b. Узбекистан;
- c. Албанія;
- d. Греція.

Організація чорноморського економічного співробітництва включає:

- a. Греція;
- b. Чорногорія;
- c. Іспанія;
- d. Фінляндія.

До складу Організації чорноморського економічного співробітництва не входить:

- a. Сербія;
- b. Румунія;
- c. росія;
- d. Латвія.

Міжнародна організація НАФТА включає наступні країни:

- a. Кувейт, Саудівська Аравія, Нігерія;
- b. США, Канада, Мексика;

- c. Великобританія, Австралія, Нова Зеландія;
- d. росія, Україна, Білорусь.

До якої із цих міжнародних організацій не входить Україна:

- a. ГУАМ;
- b. ОЧЕС;
- c. МЕРКОСУР;
- d. СОТ.

До якої групи країн належить Україна згідно класифікації Світового банку:

- a. з високими доходами;
- b. з доходами вище середнього рівня;
- c. з доходами нижче середнього рівня;
- d. з низькими доходами.

До групи країн з доходами вище середнього рівня (за класифікацією СБ) не належить:

- a. росія;
- b. Польща;
- c. Україна;
- d. Казахстан.

До групи країн з низькими доходами (за класифікацією СБ) належить:

- a. Таїланд;
- b. Кенія;
- c. США;
- d. Великобританія.

До країн з доходом на душу населення більше \$12 тис. рік не належить:

- a. Норвегія;
- b. Швейцарія;
- c. Кувейт;
- d. Китай.

Згідно класифікації Світового банку, низьким доходом вважається ВНД на душу населення менший:

- a. 975 дол. США;
- b. 3,855 дол. США;
- c. 6,345 дол. США;
- d. 11,905 дол. США.

Країни технологічної епохи:

- a. постійно впроваджують останні досягнення НТП;
- b. періодично впроваджують у виробництво сучасні досягнення НТП;
- c. використовують у виробництві традиційні технології;
- d. всі варіанти вірні.

Країни, які постійно впроваджують останні досягнення НТП називаються:

- a. країнами технологічної епохи;
- b. країнами наукової епохи;
- c. країнами виробничої епохи;
- d. країнами з перехідною економікою.

Яка з наведених країн не вважається ринковою економікою:

- a. Італія;
- b. Норвегія;
- c. КНДР;
- d. Ізраїль.

Країнами другого світу традиційно вважалися:

- a. капіталістичні країни;
- b. соціалістичні країни;
- c. країни, що розвиваються;
- d. колонії.

Країнами третього світу традиційно вважаються:

- a. капіталістичні країни;
- b. соціалістичні країни;
- c. країни, що розвиваються;
- d. колонії.

Економічний принцип дослідження структури міжнародної економіки передбачає поділ країн на:

- a. індустріальні, аграрні, індустріально-аграрні;
- b. північ-південь, захід-схід;
- c. країни наукової, технологічної та виробничої епох;
- d. капіталістичні, етатичні, соціалістичні.

За рівнем цивілізаційного розвитку виділяють групи країн:

- a. індустріальні, аграрні, індустріально-аграрні;
- b. північ-південь, захід-схід;
- c. країни наукової, технологічної та виробничої епох;
- d. капіталістичні, етатичні, соціалістичні.

За соціальною орієнтацією виділяють групи країн:

- a. індустріальні, аграрні, індустріально-аграрні;
- b. північ-південь, захід-схід;
- c. країни наукової, технологічної та виробничої епох;
- d. капіталістичні, етатичні, соціалістичні.

Поділ країн на економічно розвинуті, нові індустріальні та країни, що розвиваються здійснюється на основі наступного принципу дослідження структури міжнародної економіки:

- a. організаційного;
- b. за рівнем доходів;

- c. економічного;
- d. регіонального.

Поділ країн відповідно до їх географічного розташування здійснюється на основі наступного принципу дослідження структури міжнародної економіки:

- a. організаційного;
- b. за рівнем доходів;
- c. економічного;
- d. регіонального.

Етатичними вважаються наступні країни:

- a. Південна Корея, Тайвань, Сінгапур, Гонконг;
- b. Лівія, Іран;
- c. Ізраїль, ПАР, Австралія;
- d. США, Японія, країни ЄС.

Країнами колонізаційного капіталізму вважаються:

- a. Південна Корея, Тайвань, Сінгапур, Гонконг;
- b. Лівія, Іран;
- c. Ізраїль, ПАР, Австралія;
- d. США, Японія, країни ЄС.

Ланцюжок етапів міжнародної економічної інтеграції у послідовності від найнижчого до найвищого має такий вигляд:

- a. економічний союз – спільний ринок – митний союз – зона вільної торгівлі;
- b. зона вільної торгівлі – митний союз – спільний ринок – економічний союз;
- c. митний союз – економічний союз – спільний ринок – зона вільної торгівлі;
- d. спільний ринок – зона вільної торгівлі – митний союз – економічний союз.

Найпростішою формою міжнародної економічної інтеграції вважається:

- a. зона вільної торгівлі;
- b. спільний ринок;
- c. економічний і валютний союз;
- d. митний союз.

Найвищою формою міжнародної економічної інтеграції з перелічених нижче є:

- a. спільний ринок;
- b. економічний і валютний союз;
- c. митний союз;
- d. зона вільної торгівлі.

Внутрішньогалузевий поділ праці не охоплює таку спеціалізацію:

- a. предметну;
- b. подетальну;
- c. технологічну;
- d. факторингову.

Інтернаціональна форма суспільного поділу праці, що базується на спеціалізації і кооперації країн у виробництві та обміні благ, називається:

- a. міжнародною;
- b. загальною;
- c. частковою;
- d. одиничною.

Згідно з теорією А. Сміта, країна буде спеціалізуватися на експорті того товару, при виробництві якого вона має:

- a. абсолютні переваги;
- b. абсолютні недоліки;
- c. порівняльні переваги;
- d. порівняльні недоліки.

Згідно з теорією А.Сміта, країна буде імпортувати той товар, при виробництві якого вона має:

- a. абсолютні переваги;
- b. абсолютні недоліки;
- c. порівняльні переваги;
- d. порівняльні недоліки.

Згідно з теорією А.Сміта, виграш від спеціалізації виробництва:

- a. отримає та країна, яка має найбільшу абсолютну перевагу;
- b. отримають власники фактору, який в цій країні є в надлишку;
- c. отримають обидві країни;
- d. отримає та країна, яка має найбільшу порівняльну перевагу.

Теорія порівняльних переваг ґрунтується на припущенні, що в країнах:

- a. існує єдиний фактор виробництва – праця;
- b. існує єдиний фактор виробництва – капітал;
- c. існує два фактори виробництва – праця і капітал;
- d. існує три фактори виробництва – праця, капітал і земля.

Згідно з теоремою Хекшера-Оліна, країна, відносно більш багата на капітал буде експортувати:

- a. працемісткі товари;
- b. капіталомісткі товари;
- c. праценаділені товари;
- d. капіталонаділені товари.

Згідно з теоремою Хекшера-Оліна, країна, відносно більш багата на працю буде експортувати:

- a. працемісткі товари;
- b. капіталомісткі товари;
- c. праценаділені товари;
- d. капіталонаділені товари.

Як встановлюється адвалерне мито?

- a. як фіксована сума коштів на фізичний обсяг товару;
- b. як процент від вартості товару, що є предметом торгівлі;
- c. як фіксована сума або процент від вартості товару;
- d. як фіксована сума та процент від вартості товару.

Як встановлюється специфічне мито?

- a. як фіксована сума коштів на фізичний обсяг товару;
- b. як процент від вартості товару, що є предметом торгівлі;
- c. як фіксована сума або процент від вартості товару;
- d. як фіксована сума та процент від вартості товару.

Комбіноване мито передбачає встановлення:

- a. адвалерного, але не специфічного мита;
- b. специфічного, але не адвалерного мита;
- c. адвалерного і специфічного мита одночасно;
- d. жодне з вищенаведених.

Мито, яке стягується з імпортного товару, при виробництві якого прямо або опосередковано використовувались субсидії, якщо імпорт цього товару завдає шкоди національним виробникам такого товару, називають:

- a. антидемпінговим митом;
- b. сезонним митом;
- c. компенсаційним митом;
- d. ефективним митом.

Мито, яке застосовується у випадку, якщо на митну територію країни ввозяться товари по ціні, нижчій ніж їхня нормальна ціна в країні, що експортує цей товар, називається:

- a. антидемпінговим митом;
- b. сезонним митом;
- c. компенсаційним митом;
- d. ефективним митом.

Квотування належить до _____ методів регулювання міжнародної торгівлі

- a. тарифних;
- b. нетарифних кількісних;
- c. нетарифних прихованих;
- d. нетарифних фінансових.

«Добровільне» обмеження експорту належить до _____ методів регулювання міжнародної торгівлі

- a. тарифних;
- b. нетарифних кількісних;
- c. нетарифних прихованих;
- d. нетарифних фінансових.

Демпінг – це

- a. експорт товару за ціною, нижчою від витрат на його виробництво, або нижчою порівняно із внутрішніми цінами;
- b. експорт товару за ціною, вищою від витрат на його виробництво, або вищою порівняно із внутрішніми цінами;
- c. імпорт товару за ціною, нижчою від витрат на його виробництво, або нижчою порівняно із внутрішніми цінами;
- d. імпорт товару за ціною, вищою від витрат на його виробництво, або вищою порівняно із внутрішніми цінами.

Тимчасовий продаж товару на іноземному ринку за цінами, нижчими за собівартість або нижчими порівняно із внутрішніми з метою витіснення іноземних виробників з ринку називають:

- a. хижацьким демпінгом;
- b. експортною субсидією;
- c. постійним демпінгом;
- d. випадковим демпінгом.

Продаж, який проводиться час від часу за цінами, нижчими за собівартість, або нижчими порівняно з внутрішніми цінами з метою зменшення непередбачуваного або тимчасового надлишку товарів без зниження цін у країні називають:

- a. хижацьким демпінгом;
- b. постійним демпінгом;
- c. випадковим демпінгом;
- d. експортною субсидією.

Реципієнтами міжнародного технічного сприяння виступають:

- a. розвинені країни;
- b. країни, що розвиваються;
- c. транснаціональні корпорації;
- d. міжнародні організації.

Зовнішньоторговельний оборот – це:

- a. різниця між експортом та імпортом країни за певний період часу;
- b. сума експорту та імпорту країни за певний проміжок часу;
- c. частка експорту країни у ВВП;
- d. частка експорту країни у ВНП.

Сальдо торгового балансу – це:

- a. різниця між експортом та імпортом країни за певний період часу;
- b. сума експорту та імпорту країни за певний проміжок часу;
- c. частка експорту країни у ВВП;
- d. частка експорту країни у ВНП.

Географічна структура міжнародної торгівлі – це

- a. сума експорту та імпорту країни за певний проміжок часу;
- b. розподіл торговельних потоків між окремими країнами;

- c. розподіл торговельних потоків за товарними групами;
- d. різниця між експортом та імпортом країни за певний проміжок часу.

Товарна структура міжнародної торгівлі – це

- a. сума експорту та імпорту країни за певний проміжок часу;
- b. розподіл торговельних потоків між окремими країнами;
- c. розподіл торговельних потоків за товарними групами;
- d. різниця між експортом та імпортом країни за певний проміжок часу.

До концепції меркантилізму не входять наступні твердження:

- a. світ має обмежений обсяг багатства;
- b. добробут однієї країни може поліпшитись лише за рахунок іншої;
- c. багатство країни визначається обсягом дорогоцінних металів, які вона має у своєму розпорядженні;
- d. країні необхідно збільшувати обсяги імпорту, щоб не допустити відпливу з країни дорогоцінних металів.

Теорія абсолютних переваг стверджує, що

a. країни експортують ті товари, у виготовленні яких вони мають абсолютну перевагу порівняно з іншими країнами (виробляють з меншими витратами праці на одиницю продукції), і імпортують ті товари, які виробляють інші країни з меншими витратами (у виробництві яких абсолютні переваги належать їхнім торговим партнерам).

b. до тих пір поки за умов відсутності міжнародної торгівлі у співвідношенні цін між країнами зберігається хоч найменші відмінності кожна країна матиме порівняльні переваги, тобто у кожній з них знайдеться такий товар виробництво якого буде вигіднішим при існуючому співвідношенні витрат (якщо брати за точку відліку встановлення торговельних відносин), ніж виробництво інших товарів.

c. кожна країна експортує ті фактороінтенсивні товари для виробництва яких вона володіє відносно надлишковими факторами виробництва, і імпортує ті товари для виробництва яких вона відчуває відносний дефіцит факторів виробництва.

d. міжнародна торгівля призводить до вирівнювання абсолютних і відносних цін на гомогенні фактори виробництва в країнах, які беруть участь у міжнародній торгівлі.

Теорія співвідношення факторів виробництва стверджує, що

a. країни експортують ті товари, у виготовленні яких вони мають абсолютну перевагу порівняно з іншими країнами (виробляють з меншими витратами праці на одиницю продукції), і імпортують ті товари, які виробляють інші країни з меншими витратами (у виробництві яких абсолютні переваги належать їхнім торговим партнерам).

b. до тих пір поки за умов відсутності міжнародної торгівлі у співвідношенні цін між країнами зберігається хоч найменші відмінності кожна країна матиме порівняльні переваги, тобто у кожній з них знайдеться такий товар виробництво якого буде вигіднішим при існуючому співвідношенні

витрат (якщо брати за точку відліку встановлення торговельних відносин), ніж виробництво інших товарів.

с. кожна країна експортує ті фактороінтенсивні товари для виробництва яких вона володіє відносно надлишковими факторами виробництва, і імпортує ті товари для виробництва яких вона відчуває відносний дефіцит факторів виробництва.

д. міжнародна торгівля призводить до вирівнювання абсолютних і відносних цін на гомогенні фактори виробництва в країнах, які беруть участь у міжнародній торгівлі.

Термін «протекціонізм» означає:

- а. лібералізацію зовнішньої торгівлі;
- б. захист внутрішнього ринку від іноземної конкуренції;
- с. заборону зовнішньоекономічних операцій.

Адвалорний порядок встановлення ставок мита означає:

- а. розрахунок сезонного мита;
- б. розрахунок у процентах від митної вартості товарів;
- с. розрахунок у грошових одиницях за фізичну одиницю продукції;
- д. комбінований спосіб розрахунку.

Експортні товари – це:

- а. товари, вивезені для реалізації за межі митного кордону країни, незалежно від валюти, якою проводиться розрахунок;
- б. товари, ввезені з-за кордону з метою використання у виробництві та перепродажу на внутрішньому ринку;
- с. товари, купівля-продаж яких здійснюється із застосуванням іноземної валюти.

Непрямий експорт – це:

- а. реалізація товарів на зовнішньому ринку через посередників;
- б. реалізація товарів, придбаних за кордоном, на внутрішньому ринку;
- с. вивезення з метою продажу за кордон раніше ввезеного товару;
- д. ввезення з-за кордону раніше вивезеного товару.

Тендери - це:

- а. форма торгівлі, при якій покупець оголошує конкурс для продавців на товар з певними техніко-економічними показниками;
- б. форма офіційної письмової пропозиції продавця, направленої потенційному покупцеві, про продаж партії товару на визначених продавцем умовах;
- с. стандартні за кількістю і якістю партії товару.

Особливість преференційного мита полягає в тому, що воно:

- а. компенсує дію експортних субсидій;
- б. протидіє імпорту з тих країн, де уряд надавав своїм підприємствам експортні премії;
- с. забезпечує посилений захист окремих галузей національної промисловості від імпорту певних товарів;
- д. стимулює ввезення товарів з певних країн.

Первинною функцією фіскального мита виступає:

- a. збільшення доходів державного бюджету;
- b. стимулювання ввезення товарів з певних країн;
- c. зрівнювання цін на вітчизняну та імпортовану продукцію;
- d. протидія імпорту товарів за демпінговими цінами.

Політика вільної торгівлі характеризується:

- a. мінімальним втручанням держави у зовнішню торгівлю;
- b. пріоритетом дії ринкових сил у розвитку зовнішньої торгівлі;
- c. усуненням перешкод для ввезення і вивезення товарів;
- d. обмеженням зовнішньої торгівлі.

Особливістю адвалорного мита є те, що воно:

- a. підтримує однаковий рівень захисту внутрішнього ринку незалежно від коливання цін на товар;
- b. забезпечує незмінність надходжень до бюджету незалежно від коливання цін;
- c. передбачає необхідність митної оцінки товару.

Підвищення ставок ввізного мита призводить до:

- a. скорочення обсягу імпорту;
- b. підвищення курсу національної валюти;
- c. нарощування експорту;
- d. падіння курсу національної валюти.

Ембарго – це:

- a. обмеження державною владою ввезення товарів певною кількістю чи сумою;
- b. умовно безмитне ввезення товарів;
- c. заборона здійснення зовнішньоекономічних операцій;
- d. преференційний режим зовнішньоекономічної діяльності.

Непрямі експортні премії - це:

- a. державні гарантії експортерам;
- b. державні субсидії експортерам;
- c. податкові пільги експортерам.

Демпінг - це:

- a. продаж на зовнішньому ринку товарів за цінами, вищими, ніж на внутрішньому ринку;
- b. стрімке падіння курсу національної валюти;
- c. стрімке підвищення курсу національної валюти;
- d. продаж товарів за цінами, нижчими від контрактних на міжнародних товарних ринках, за умови, що низький рівень ціни не зумовлюється відповідним рівнем витрат на виробництво цього товару.

Квотування – це:

- a. обмеження державною владою ввезення товарів певною кількістю чи сумою;
- b. заборона імпорту певних товарів;

- c. пільговий режим експортно-імпоротної діяльності;
- d. заборона імпорту певних товарів без наявності спеціального дозволу.

Форми протекціонізму:

- a. селективний, галузевий, колективний, прихований;
- b. тарифний та нетарифний;
- c. односторонній, двосторонній, багатосторонній.

Державне регулювання міжнародної торгівлі може бути:

- a. тарифне та нетарифне;
- b. одностороннє, двостороннє, багатостороннє;
- c. селективне, галузеве, колективне, приховане.

До тарифних методів торгової політики належать:

- a. мита, субсидії та квоти;
- b. мита, квотування, ліцензування;
- c. мита та тарифні квоти.

Види ліцензій:

- a. генеральні, глобальні, разові;
- b. автоматичні, генеральні, глобальні, разові;
- c. генеральні, глобальні, індивідуальні, колективні, тимчасові

Протекціонізм – це:

- a. продаж товарів на ринках інших країн за цінами, нижчими від витрат виробництва (собівартості цих товарів для отримання конкурентних переваг в експорті на тому чи іншому ринку;
- b. державна політика захисту внутрішнього ринку від іноземної конкуренції за допомогою використання тарифних і нетарифних інструментів торговельної політики;
- c. плата за товар, який перетинає митний кордон.

Якщо уряд встановив розмір мита в 10% митної вартості товару, то таке мито називається:

- a. адвалорне;
- b. специфічне;
- c. номінальне;
- d. комбіноване.

Принцип порівняльних переваг вперше сформулював:

- a. Томас Мальтус;
- b. Альфред Маршалл;
- c. Олександр Григор'єв;
- d. Давид Рікардо;
- e. Адам Сміт.

Під дерегулюванням фінансових ринків розуміють:

- a. процес запровадження реформи та законодавчих актів, які спрямовані на пом'якшення (чи повне скасування) обмежень у валютно-фінансовій сфері;

- b. розширення сфери діяльності фінансових інститутів за межі національних кордонів;
- c. масштабне хеджування ризиків і валютні спекуляції;
- d. зменшення банківської маржі (різниці між процентними ставками за кредитами і депозитами).

Створення глобального фінансового ринку означає:

- a. повне стирання кордонів між національними ринками із запровадженням єдиної валюти “євро”;
- b. сегментацію національних фінансових ринків із збереженням більшістю країнами світу незалежної валютної системи зі своєю власною національною валютою;
- c. мінімізацію валютного ризику за рахунок здійснення всіх фінансових операцій в одній валюті;
- d. забезпечення вільного переміщення грошових коштів та диверсифікації банківських операцій в межах Євросоюзу.

Фінансовий ринок – це

- a. ринок, на якому створюються умови для залучення фінансових ресурсів в найбільш ефективні сфери країни;
- b. глобальна система акумулювання і алокації у різних країнах вільних фінансових ресурсів на принципах ринкової конкуренції;
- c. ринок, на якому здійснюються економічні відносини з приводу купівлі-продажу різноманітних фінансових активів під впливом пропозиції та попиту з боку кредиторів та позичальників;
- d. немає жодної правильної відповіді.

Основним об’єктом фінансового ринку є:

- a. товари;
- b. послуги;
- c. валюта;
- d. фінансові активи.

Глобальний фінансовий ринок – це

- a. об’єктивна необхідність та реальна можливість залучення іноземного капіталу в економіку будь-якої країни;
- b. забезпечення доступу до фінансових ресурсів і міжнародних проектів;
- c. це глобальна система акумулювання і алокації у різних країнах вільних фінансових ресурсів на принципах ринкової конкуренції з метою забезпечення сталого економічного розвитку світового господарства й одержання певного доходу;
- d. це довгострокові вкладення капіталу за кордоном з метою отримання прибутку.

Основною метою світового фінансового ринку є:

- a. акумуляція та перерозподіл фінансових ресурсів за допомогою посередників;
- b. формування ринкових цін на окремі види фінансових активів, враховуючи кон’юнктуру ринку;

- c. вкладення капіталу за кордоном з метою отримання прибутку;
- d. ліквідація відмінностей у валютних курсах та відсоткових ставках у різних країнах.

З яких структур складається світовий фінансовий ринок, які характеризують його формування та розвиток?

- a. функціональна та інституціональна;
- b. географічна та валютно-кредитна;
- c. світовий грошовий ринок та світовий ринок капіталів;
- d. функціональна, інституціональна, географічна та валютна.

Як виглядає світовий фінансовий ринок з точки зору функціональної структури?

- a. світовий валютний ринок включає світовий грошовий ринок й світовий ринок короткострокових позик та світовий кредитний ринок;
- b. світовий ринок капіталів включає світовий грошовий ринок й світовий ринок цінних паперів та світовий грошовий ринок ділиться на світовий кредитний ринок;
- c. світовий грошовий ринок включає міжбанківський ринок капіталів та світовий ринок капіталів ділиться на світовий кредитний ринок й світовий ринок цінних паперів;
- d. світовий грошовий ринок включає світовий кредитний ринок та світовий ринок капіталів ділиться на міжбанківський ринок капіталів й світовий ринок цінних паперів.

Світовий грошовий ринок включає:

- a. світовий кредитний ринок;
- b. світовий ринок капіталів;
- c. фондовий ринок;
- d. міжбанківський ринок.

Світовий ринок капіталів ділиться на

- a. світовий кредитний ринок та фондовий ринок;
- b. світовий кредитний ринок та світовий ринок цінних паперів;
- c. міжбанківський ринок та світовий грошовий ринок
- d. світовий кредитний ринок та світовий грошовий ринок.

Світовий грошовий ринок – це

- a. ринок, на якому купують та продають довгострокові боргові й майнові інструменти під впливом попиту та пропозиції;
- b. це ринок, на якому відбуваються кредитні відносини;
- c. це ринок, на якому здійснюється емісія, купівля-продаж цінних паперів на міжнародному рівні;
- d. ринок, на якому здійснюються операції короткостроковими борговими інструментами переважно між банками та іншими кредитно-фінансовими інститутами.

Міжбанківський ринок капіталів – це

- a. сукупність відносин між банками з приводу надання короткострокових позик на суму не менше 1 млн. дол. США;
- b. попит та пропозиція капіталу (у вигляді грошей), який функціонує як міжнародний купівельний та платіжний засіб;
- c. сукупність кредитних відносин, які функціонують у масштабах світового господарства;
- d. попит та пропозиція капіталу для фінансування капіталовкладень.

Світовий ринок капіталів – це

- a. ринок, на якому відбуваються кредитні відносини у вигляді надання позичальникам кредитів на принципах поверненості, терміновості, платності, гарантованості;
- b. ринок, на якому купують та продають довгострокові боргові й майнові інструменти під впливом попиту та пропозиції, терміни погашення яких понад один рік;
- c. сукупність відносин між банками з приводу надання короткострокових позик на суму не менше 1 млн. дол. США;
- d. попит та пропозиція цінних паперів (акцій, облігацій, сертифікатів на міжнародному рівні).

Світовий кредитний ринок – це

- a. сукупність відносин між банками з приводу надання короткострокових та довгострокових позик;
- b. ринок, на якому здійснюються операції короткостроковими борговими інструментами переважно між банками та іншими кредитно-фінансовими інститутами;
- c. ринок, на якому відбуваються кредитні відносини, які виникають між кредитними установами та позичальниками у вигляді надання кредитів на принципах поверненості, терміновості, платності, гарантованості;
- d. ринок, на якому купують та продають довгострокові боргові й майнові інструменти під впливом попиту та пропозиції.

Об'єктом світового кредитного ринку є:

- a. гроші;
- b. лише право на тимчасове користування грошовими коштами;
- c. акції;
- d. облігації.

Світовий ринок цінних паперів – це

- a. ринок, на якому здійснюється емісія, купівля-продаж цінних паперів на міжнародному рівні;
- b. попит та пропозиція капіталу (у вигляді грошей), який функціонує як міжнародний купівельний та платіжний засіб;
- c. ринок, на якому купують та продають довгострокові боргові й майнові інструменти під впливом попиту та пропозиції;
- d. лише право на тимчасове користування грошовими коштами.

З інституціональної точки зору світовий фінансовий ринок – це

- a. рух капіталів між країнами, групами країн, регіонами світу переважно через міжнародні фінансові центри;
- b. сукупність кредитно – фінансових інститутів, через які відбувається рух фінансових потоків у сфері міжнародних економічних відносин;
- c. попит та пропозиція кредитів у міжнародній сфері;
- d. це попит та пропозиція цінних паперів на міжнародному рівні.

З точки зору географічної структури світовий фінансовий ринок –це

- a. рух капіталів між країнами, групами країн, регіонами світу переважно через міжнародні фінансові центри;
- b. сукупність кредитно – фінансових інститутів, через які відбувається рух фінансових потоків у сфері міжнародних економічних відносин;
- c. глобальний фінансовий ринок, на якому здійснюються операції з різноманітними фінансовими інструментами у євровалютах;
- d. попит та пропозиція кредитів у міжнародній сфері.

Які фактори впливають на формування міжнародних фінансових центрів?

- a. ліберальне валютне та податкове законодавство, вигідне географічне розташування, політична стабільність;
- b. високий рівень розвитку країни та активна її участь в міжнародних економічних відносинах;
- c. високорозвинений національний ринок капіталів, конфіденційність банківських рахунків та відсутність валютних застережень (контролю);
- d. всі правильні відповіді.

В яких країнах здебільшого зосереджені міжнародні фінансові центри?

- a. у високорозвинутих країнах світу;
- b. в країнах, що розвиваються;
- c. в країнах з перехідною економікою;
- d. в найбідніших країнах світу.

Міжнародні фінансові центри – це

- a. акумулювання та ефективне розміщення міжнародних заощаджень у світовій економіці;
- b. сукупність кредитно-фінансових інститутів, які надають кредити;
- c. емісія, купівля-продаж цінних паперів на міжнародному рівні та формування на них ціни під впливом попиту й пропозиції;
- d. адміністративне місце зосередження банків та інших фінансово-кредитних установ, які здійснюють широкий спектр міжнародних фінансових операцій.

В якій країні знаходиться найбільша фондова біржа?

- a. Токіо;
- b. Цюрих;
- c. Нью-Йорк;
- d. Франкфурт-на-Майні.

Валютна структура світового фінансового ринку складається із таких елементів:

- a. національного та міжнародного ринків валют;
- b. міжнародного та європейського ринків валют;
- c. національного, міжнародного та європейського ринків валют;
- d. національного, міжнародного, європейського та наднаціонального ринків валют.

Євроринок – це

- a. національний ринок окремої країни з власною національною валютою;
- b. глобальний фінансовий ринок, на якому здійснюються операції з різноманітними фінансовими інструментами у євровалютах;
- c. сукупність національних ринків валюти;
- d. глобальний фінансовий ринок, на якому здійснюються операції з різноманітними фінансовими інструментами у євродоларах.

З яких секторів складається євроринок?

- a. грошового, кредитного ринків та ринку капіталів;
- b. єврогрошового ринку та ринку банківських єврокредитів;
- c. єврогрошового ринку, ринку банківських єврокредитів та ринку єврокапіталів;
- d. ринку банківських єврокредитів та ринку єврокапіталів.

Єврогрошовий ринок – це

- a. власне ринок євровалют, на якому здійснюються депозитно-кредитні операції (до одного року) у євровалютах за межами країн-емітентів чи кредиторів;
- b. власне ринок євровалют, де представлені довгострокові (більше ніж один рік) міжбанківські депозити та кредити;
- c. міжнародні позики, які надають євробанки за рахунок кредитних ресурсів євровалютного ринку;
- d. сукупність національних ринків валюти.

Ринок єврокредитів – це

- a. ринок, на якому здійснюються короткострокові депозитно-кредитні операції у євровалютах за межами країн-емітентів чи кредиторів;
- b. ринок, де представлені міжбанківські депозити та кредити;
- c. міжнародні позики, які надають євробанки за рахунок кредитних ресурсів євровалютного ринку;
- d. сукупність національних ринків валюти.

Ринок міжнародних облігацій – це облігації, що розміщуються на закордонних ринках і продаються у валюті

- a. країни – позикодавця;
- b. позичальника;
- c. у дол. США;
- d. у євро.

Міжнародні облігації поділяються на:

- a. євробонди та єврооблігації;
- b. іноземні та єврооблігації;
- c. внутрішні та зовнішні облігації;
- d. іноземні бони та іноземні облігації.

Іноземні облігації – це цінні папери, які випущені й розміщені емітентом у будь-якій іноземній країні у валюті:

- a. розміщення позики (кредитор);
- b. у євровалюті;
- c. позичальника;
- d. позичальника та кредитора.

Єврооблігації на відміну від іноземних облігації розміщуються на:

- a. іноземному ринку однієї країни;
- b. іноземних ринках 2-х країн;
- c. одночасно на ринках кількох країн;
- d. внутрішньому ринку.

Валюта єврооблігаційної позики для кредиторів є:

- a. національною;
- b. іноземною;
- c. змішаною;
- d. всі відповіді правильні.

Єврооблігації – це

- a. цінні папери, які випускаються позичальниками з метою отримання довготермінових кредитів на Євроринку;
- b. цінні папери, які випущені й розміщені емітентом у будь-якій іноземній країні у валюті розміщення позики;
- c. цінні папери, на які існує попит та пропозиція на міжнародних ринках;
- d. різновид цінних паперів.

Інвестиція – це

- a. боргові зобов'язання, що є одним із видів цінних паперів, котрі випускаються позичальниками при отриманні довготермінових кредитів на Євроринку;
- b. спосіб розміщення капіталу (активів) однієї країни в іншій країні;
- c. спосіб розміщення (використання) фінансових ресурсів продуктивним шляхом, який забезпечує збереження або примноження вартості активів і додатковий чистий дохід (прибуток);
- d. капіталовкладення в іноземні цінні папери з метою одержання прибутку.

Міжнародні інвестиції – це

- a. спосіб розміщення капіталу (активів) однієї країни в іншій країні);
- b. капіталовкладення у підприємства за кордоном, які забезпечують контроль над ними з боку інвестора;

- c. капіталовкладення в іноземні цінні папери з метою одержання прибутку;
- d. така форма вивозу капіталу, коли капітал віддається в позику під відсотки.

Які фактори впливають на динаміку міжнародних інвестицій?

- a. одержання підприємницького прибутку та забезпечення довгострокових політичних інтересів власників капіталу;
- b. посилення диференціації між рівнями економічного розвитку та поширення інновацій й високих технологій;
- c. одержання відсотків за надання капіталу у грошовій формі та одержання підприємницького прибутку;
- d. посилення диференціації між рівнями економічного розвитку, поширення інновацій й високих технологій, розвиток економічних інтеграційних союзів, створення багатосторонніх угод та ін.

Капітал за критерієм отримання прибутку поділяється на:

- a. прямі та портфельні інвестиції;
- b. підприємницький та позичковий капітал;
- c. міжнародний кредит, пільговий кредит та дар;
- d. приватний та державний капітал.

За ознакою власності капітал поділяється на:

- a. приватний та державний капітал;
- b. прямі та портфельні інвестиції;
- c. міжнародний кредит;
- d. підприємницький та позичковий капітал.

На які форми поділяється підприємницький капітал?

- a. фінансову та технічну допомогу;
- b. підприємницький та позичковий капітал;
- c. прямі та портфельні інвестиції;
- d. приватний та державний капітал.

Основними формами позичкового капіталу є:

- a. підприємницький та позичковий капітал;
- b. приватний та державний капітал;
- c. міжнародний кредит, пільговий кредит та дар;
- d. прямі та портфельні інвестиції.

На яких умовах надається пільговий кредит?

- a. на пільгових умовах;
- b. виплати відсотків;
- c. терміновості;
- d. без умови оплати за використання кредиту.

Прямі іноземні інвестиції – це

- a. капіталовкладення у підприємства за кордоном, які не забезпечують контроль над ними з боку інвестора;
- b. вкладення капіталу резидентом однієї країни (прямим інвестором) у підприємство – резидент іншої країни з метою набуття довготривалого економічного інтересу;

- c. тривале володіння інвестором активами (акціями) компанії;
- d. участь інвестора у прийнятті стратегічних рішень в управлінні об'єктом інвестування – компанією.

Довготривалий інтерес – це

- a. збереження або примноження вартості активів та додатковий чистий дохід (прибуток);
- b. вкладення капіталу в іноземні цінні папери – інструменти власності;
- c. тривале володіння інвестором активами (акціями) компанії;
- d. тривале володіння інвестором активами компанії та його участь у прийнятті стратегічних рішень в управлінні об'єктом інвестування – компанією.

До складу прямих іноземних інвестицій входять:

- a. вкладання компаніями власного капіталу за кордон, реінвестування прибутку та внутрішньокорпораційний рух капіталу;
- b. реінвестування прибутку, внутрішньокорпораційний рух капіталу та формування капіталу філій;
- c. приватний та державний капітал;
- d. формування капіталу філій, дочірніх підприємств, асоційованих компаній.

Формування капіталу філій відрізняється від дочірніх підприємств тим, що:

- a. 25% капіталу належить інвесторові-нерезиденту;
- b. 50% та більше акцій головної компанії належить зарубіжному інвесторові;
- c. 100% капіталу належить прямому інвесторові;
- d. прямому інвесторові належить лише 10 % акцій головної компанії.

Внутрішньокорпораційний рух капіталу – це

- a. частка іноземного інвестора в прибутках компанії, яка не розподілена як дивіденди і не переказана інвесторові, а використана для подальшого збільшення активів компанії;
- b. формування капіталу філій, дочірніх підприємств, асоційованих компаній;
- c. рух кредитів та позик від материнської компанії до дочірніх, асоційованих компаній та філій;
- d. капіталовкладення у підприємства за кордоном, які забезпечують контроль над ними з боку інвестора.

Реінвестування прибутку означає:

- a. субсидування міжнародного суб'єкта без попередніх умов з метою забезпечення довгострокових економічних та політичних інтересів;
- b. рух кредитів та позик від материнської компанії до дочірніх, асоційованих компаній та філій;
- c. посилення міграції приватного капіталу між промислово розвинутими країнами світу;
- d. частка іноземного інвестора в прибутках компанії, яка не розподілена як дивіденди і не переказана інвесторові, а використана для подальшого збільшення активів компанії.

Прямі інвестиції на відміну від портфельних:

- a. забезпечують контроль інвестора над об'єктом інвестування;
- b. не дають реального контролю над об'єктом інвестування;
- c. частково забезпечують контроль інвестора над об'єктом інвестування;
- d. дають право інвесторові отримувати відповідний дохід.

На яких принципах надається міжнародний кредит?

- a. поверненості, заниженими відсотковими ставками та на довгостроковій основі;
- b. терміновості та без умови оплати за використання кредиту;
- c. поверненості та терміновості;
- d. поверненості, терміновості, платності, гарантованості.

Основними мотивами прямого іноземного інвестування є:

- a. отримання максимальних прибутків, зменшення рівня оподаткування та диверсифікація ризиків;
- b. набуття довготривалого економічного інтересу;
- c. одержання підприємницького прибутку;
- d. одержання відсотків за надання капіталу у грошовій формі.

Які мотиви прямого зарубіжного інвестування з точки зору теоретичних підходів, які базуються на розумінні ринку як досконалого, з досконалою конкуренцією та ліберальним режимом руху капіталів між країнами:

- a. структура ринків та специфічні характеристики транснаціональних компаній;
- b. конкурентні переваги транснаціональної компанії;
- c. переваги власності, переваги розміщення та інтерналізації;
- d. диференціація рівнів прибутку, міжнародна диверсифікація інвестиційного портфеля та значний обсяг внутрішнього ринку як передумова зарубіжної експансії.

Хто вперше визначив, що структура ринків та специфічні характеристики транснаціональних компаній відіграють основну роль у визначенні мотивів прямих іноземних інвестицій:

- a. Баклі;
- b. С. Хаймер;
- c. Дж. Даннінг;
- d. А. Сміт.

Суть теорії індустріальної організації полягає в тому, що:

- a. транснаціональна компанія замінює ринкові трансакції своїми внутрішньокорпоративними трансакціями;
- b. транснаціональна компанія виступає суб'єктом ринкової влади;
- c. транснаціональна компанія має більше конкурентних переваг, ніж недоліків порівняно з місцевими компаніями;
- d. транснаціональна компанія має переваги власності, розміщення та інтерналізації.

Суть теорії інтерналізації полягає в тому, що:

- a. внутрішній обмін у структурі транснаціональної компанії дає змогу їй трансформувати особливі активи у специфічні власні активи;
- b. транснаціональна компанія виступає суб'єктом ринкової влади, що і спричиняє зростання фірми шляхом злиття і поглинання, збільшення концентрації виробництва;
- c. транснаціональна компанія має переваги власності, розміщення та інтерналізації;
- d. компанія може знизити ризик отримання очікуваних доходів шляхом здійснення вкладень у різні країни.

Хто є засновниками теорії інтерналізації:

- a. А. Сміт та Агарвал;
- b. Д. Рікардо та Баклі;
- c. Дж. Даннінг та Ругман;
- d. Агарвал, Ругман та Баклі.

Хто є засновником теорії монополістичної конкуренції:

- a. С. Хаймер;
- b. Дж. Даннінг;
- c. Агарвал;
- d. Баклі.

Теорія монополістичної переваги С. Хаймера полягає в тому, що:

- a. транснаціональна компанія має більше конкурентних переваг, ніж недоліків порівняно з місцевими компаніями;
- b. транснаціональна компанія має переваги власності, розміщення та інтерналізації;
- c. транснаціональна компанія виступає суб'єктом ринкової влади, що і спричиняє зростання фірми шляхом злиття і поглинання, збільшення концентрації виробництва;
- d. внутрішній обмін у структурі транснаціональної компанії дає змогу їй трансформувати особливі активи у специфічні власні активи.

Хто є засновником еkleктичної парадигми для аналізу прямих іноземних інвестицій:

- a. С. Хаймер;
- b. Дж. Даннінг;
- c. Агарвал;
- d. Баклі.

Які фактори, з точки зору еkleктичної парадигми Дж. Даннінга, впливають на транснаціоналізацію діяльності компаній:

- a. конкурентні переваги;
- b. переваги інтерналізації;
- c. переваги власності, переваги розміщення та переваги інтерналізації;
- d. специфічне територіальне розміщення факторів виробництва, таких як природні ресурси та робоча сила.

Міжнародна корпорація – це

- a. об'єднання, в якому головна компанія належить переважно капіталу однієї країни, а філії розміщені у багатьох країнах світу;
- b. об'єднання, в якому головна компанія належить капіталу двох або більше країн, а філії розміщені у багатьох країнах світу;
- c. форма структурної організації великої корпорації, що здійснює прями іноземні інвестиції в різні країни світу;
- d. організаційно-правова форма поєднання зусиль партнерів різних країн з метою здійснення спільної підприємницької діяльності.

Основними видами міжнародних корпорацій є:

- a. спільне підприємництво та спільне підприємство;
- b. дочірня компанія та філія;
- c. стратегічні альянси та офшорні компанії;
- d. транснаціональна корпорація та багатонаціональна корпорація.

Транснаціональна корпорація – це

- a. об'єднання, в якому головна компанія належить капіталу двох або більше країн, а філії розміщені у багатьох країнах світу;
- b. самостійна компанія, яка має статус юридичної особи з власним балансом;
- c. об'єднання, в якому головна компанія належить переважно капіталу однієї країни, а філії розміщені у багатьох країнах світу;
- d. форма структурної організації великої корпорації, що здійснює прями іноземні інвестиції в різні країни світу.

Багатонаціональна корпорація – це

- a. об'єднання, в якому головна компанія належить капіталу двох або більше країн, а філії розміщені у багатьох країнах світу;
- b. самостійна компанія, яка має статус юридичної особи з власним балансом;
- c. об'єднання, в якому головна компанія належить переважно капіталу однієї країни, а філії розміщені у багатьох країнах світу;
- d. форма структурної організації великої корпорації, що здійснює прями іноземні інвестиції в різні країни світу.

Позитивними наслідками діяльності ТНК для країн-реципієнтів є:

- a. вивіз капіталів і прибутків з країни, що приймає та одержання доступу до додаткових джерел засобів виробництва;
- b. уникнення митних бар'єрів країн застосування капіталу;
- c. відток капіталу, технологій, спад виробництва та зростання зайнятості;
- d. приток капіталу, залучення технологій, розвиток виробництва та зростання зайнятості.

Портфельні іноземні інвестиції – це

- a. позика у грошовій або товарній формі, яка надається кредитором однієї країни позичальнику іншої країни на умовах терміновості, повернення, виплати відсотків;

- b. капіталовкладення у підприємства за кордоном, які забезпечують контроль над ними з боку інвестора;
- c. вкладення капіталу в іноземні цінні папери – інструменти власності, які дають інвесторові право отримувати відповідний дохід, але не дають реального контролю над об'єктом інвестування;
- d. спосіб розміщення капіталу однієї країни в іншій країні.

Світовий (міжнародний) ринок праці –

- a. система відносин, що виникають між державами з приводу узгодження попиту та пропозиції світових трудових ресурсів, умов формування робочої сили, оплати праці та соціального захисту;
- b. формування економічних зв'язків у світовому господарстві;
- c. виїзд іммігрантів з країни імміграції або повернення емігрантів на батьківщину;
- d. виїзд громадян в іншу країну на постійне або довготривале тимчасове проживання.

У першій третині ХХ ст. більше половини всіх емігрантів прямували до

- a. Норвегії.
- b. США.
- c. ЄС.
- d. Польщі.

Після Другої світової війни поряд із США і Канадою міграційні потоки почали спрямовуватися до

- a. Бразилії.
- b. росії.
- c. Західної Європи, особливо до країн ЄС.
- d. країн Африки.

Скільки виділяють основних центрів (ринків) тяжіння робочої сили:

- a. сім.
- b. чотири.
- c. шість.
- d. один.

Міграція робочої сили – це

- a. переміщення (переселення) працездатного населення з одних держав до інших строком більше ніж на рік, викликане причинами економічного чи іншого характеру.
- b. регулювання попиту та пропозиції робочої сили.
- c. в'їзд в країну на постійне або довготривале проживання громадян іншої країни.
- d. виїзд громадян в іншу країну на постійне або довготривале тимчасове проживання.

За просторовим характером міжнародна трудова міграція поділяється на:

- a. внутрішню, зовнішню та інтеграційну міграцію.
- b. остаточну та тимчасову.
- c. остаточну, тимчасову та внутрішню.
- d. внутрішню та тимчасову.

Внутрішня міграція – це

- a. міграція за межі країни.
- b. міграція всередині країни.
- c. переміщення населення всередині держав інтеграційного об'єднання – ЄС.
- d. переміщення (переселення) працездатного населення з одних держав до інших строком більше ніж на рік, викликане причинами економічного чи іншого характеру.

Зовнішня міграція – це

- a. переміщення населення всередині держав інтеграційного об'єднання – ЄС.
- b. міграція за межі країни.
- c. міграція всередині країни.
- d. регулярні пересування з пункту постійного проживання до місця роботи.

Інтеграційна міграція

- a. міграція за межі країни.
- b. міграція всередині країни.
- c. регулярні пересування з пункту постійного проживання до місця роботи.
- d. переміщення населення всередині держав інтеграційного об'єднання – ЄС.

За часовою ознакою міжнародна міграція буває:

- a. остаточна, тимчасова та маятникова.
- b. остаточна та внутрішня
- c. тимчасова та маятникова.
- d. маятникова та інтеграційна.

Остаточна міжнародна міграція – це

- a. ротаційна міграція.
- b. виїзд назавжди.
- c. збір врожаю.
- d. пересування з пункту постійного проживання до місця роботи.

Сезонна міжнародна міграція – це

- a. регулярні пересування з пункту постійного проживання до місця роботи.
- b. виїзд назавжди.
- c. виїзд на сезон (наприклад, збір врожаю).
- d. переміщення через кордон.

Маятникова міжнародна міграція – це

- a. регулярні пересування з пункту постійного проживання до місця роботи.
- b. переміщення через кордон.
- c. збір врожаю.
- d. виїзд імігрантів з країни іміграції або повернення емігрантів на батьківщину.

За напрямком руху міжнародна міграція поділяється на:

- a. легальну; нелегальну.
- b. еміграцію, іміграцію та рееміграцію.
- c. еміграцію та іміграцію.
- d. легальну та рееміграцію.

Іміграція – це

- a. в'їзд в країну на постійне або довготривале проживання громадян іншої країни.
- b. виїзд громадян в іншу країну на постійне або довготривале тимчасове проживання.
- c. виїзд імігрантів з країни іміграції або повернення емігрантів на батьківщину.
- d. виїзд на сезон (наприклад, збір врожаю).

Еміграція – це

- a. переміщення населення всередині держав інтеграційного об'єднання – ЄС.
- b. виїзд на сезон (наприклад, збір врожаю).
- c. виїзд громадян в іншу країну на постійне або довготривале тимчасове проживання.
- d. регулярні пересування з пункту постійного проживання до місця роботи.

Рееміграція – це

- a. повернення мігрантів на батьківщину, інколи – виїзд у третю країну.
- b. міграція за межі країни.
- c. міграція всередині країни.
- d. виїзд громадян в іншу країну на постійне або довготривале тимчасове проживання.

За законністю перетинання кордонів міжнародна міграція буває:

- a. організованою та примусовою.
- b. легальною та нелегальною.
- c. внутрішньою та зовнішньою.
- d. інтеграційною та напівлегальною.

За організаційною ознакою міжнародна міграція поділяється на:

- a. внутрішню та зовнішню.
- b. легальну та нелегальну.
- c. добровільну та примусову.
- d. добровільну та внутрішню.

Одним із позитивних наслідків для країни–еспортера робочої сили є:

- a. збільшення валютних надходжень до країни за рахунок приватних переказів емігрантів.
- b. зниження загальної конкурентоспроможності на власному ринку праці в результаті відтоку кваліфікованих, молодих кадрів.
- c. зменшення надходження до бюджету внаслідок скорочення кількості потенційних платників податків.
- d. стимулювання розвитку виробництва внаслідок екстенсивного збільшення робочої сили.

Одним із негативних наслідків для країни-еспортера робочої сили є:

- a. посилення напруги на ринку праці щодо робітників-резидентів за рахунок найму більш дешевої іноземної робочої сили.
- b. зменшення можливостей власного розвитку внаслідок відтоку кваліфікованих кадрів і фахівців (“втрата розумів”) в більш привабливі країни.
- c. зростання рівня життя та добробуту залишених вдома членів сімей і утриманців мігрантів за рахунок переказів і речових відправлень.
- d. збільшення можливостей приватного інвестування завдяки поверненню на батьківщину (після ротації) особистих коштів, засобів виробництва тощо мігрантів.

Одним із позитивних наслідків для країни-імпортера робочої сили є:

- a. зростання рівня життя та добробуту залишених вдома членів сімей і утриманців мігрантів за рахунок переказів і речових відправлень.
- b. збільшення можливостей приватного інвестування завдяки поверненню на батьківщину (після ротації) особистих коштів, засобів виробництва тощо мігрантів.
- c. стимулювання розвитку виробництва внаслідок екстенсивного збільшення робочої сили.
- d. зростання витрат на соціальний захист іммігрантів.

Одним із негативних наслідків для країни-імпортера робочої сили є:

- a. посилення напруги на ринку праці щодо робітників-резидентів за рахунок найму більш дешевої іноземної робочої сили.
- b. зниження соціальної напруги за рахунок звільнення іммігрантів і заповнення вакансій робітниками-резидентами.
- c. зменшення бюджетного навантаження завдяки економії коштів по пенсіям та соціальним пільгам.
- d. зростання продуктивності праці робітників та ефективності виробництва в цілому за рахунок конкуренції на ринку праці.

Державна міграційна політика – це

- a. стихійний процес розподілу трудових ресурсів між національними ланками світового господарства.
- b. стимулювання розвитку виробництва внаслідок екстенсивного збільшення робочої сили.

- c. ціленаправлена діяльність держави по регулюванню процесів експорту та імпорту робочої сили.
- d. зростання витрат на соціальний захист іммігрантів.

Розрізняють такі методи регулювання міжнародної міграції робочої сили:

- a. тарифні та нетарифні.
- b. кількісні та приховані.
- c. адміністративно-правові та фінансові.
- d. адміністративно-правові та економічні.

Розрізняють такі рівні регулювання міжнародних міграційних процесів:

- a. корпоративний та міжнародний.
- b. корпоративний, національний та міжнародний.
- c. міжнародний та міждержавний.
- d. корпоративний, національний, міждержавний, наддержавний та міжнародний.

В якому році була створена Міжнародна організація праці

- a. у 1919 р.
- b. у 1945 р.
- c. у 1933 р.
- d. у 1921 р.

Зниження вартості національної валюти за режиму плаваючого валютного курсу визначається як _____

- a. ревальвація
- b. девальвація
- c. знецінення
- d. подорожчання.

Законодавче зниження курсу національної валюти або центрального паритету за режиму фіксованого валютного курсу

- a. ревальвація
- b. девальвація
- c. знецінення
- d. подорожчання.

Зростання рівня внутрішніх цін призводить до ____ курсу національної валюти.

- a. зростання
- b. зниження
- c. не впливає

Зниження попиту на імпорт призводить до _____ курсу національної валюти.

- a. зростання
- b. зниження
- c. не впливає

Зростання попиту на експорт призводить до ____ курсу національної валюти.

- a. зростання
- b. зниження
- c. не впливає

Зростання попиту на імпорт призводить до ____ курсу національної валюти.

- a. зростання
- b. зниження
- c. не впливає

Пряме котирування – це:

- a. визначення курсів двох валют одна до одної через курс кожної з них відносно третьої валюти;
- b. визначення валютного курсу одиниці національної валюти через певну кількість одиниць іноземної валюти;
- c. визначення валютного курсу одиниці іноземної валюти через певну кількість одиниць національної валюти.

Зниження дефіциту платіжного балансу призводить до ____ курсу національної валюти.

- a. зростання
- b. зниження
- c. не впливає

Валюта, в якій країні тримають свої ліквідні міжнародні резервні активи, що використовуються для покриття від'ємного сальдо платіжного балансу, називається

- a. іноземною
- b. конвертованою
- c. резервною
- d. твердою.

Платіжний засіб інших країн, який законно або незаконно використовується на території певної країни, називається

- a. іноземною валютою
- b. конвертованою валютою
- c. резервною валютою
- d. твердою валютою

Валюта, яка характеризується стабільним валютним курсом, зміни якого відбуваються переважно внаслідок фундаментальних макроекономічних закономірностей, називається

- a. іноземною
- b. конвертованою
- c. резервною
- d. твердою.

Валюта, яка має здатність вільно обмінюватись для резидентів і нерезидентів на іноземну валюту і використовуватись в угодах з реальними і фінансовими активами, називається

- a. іноземною
- b. конвертованою
- c. резервною
- d. твердою.

Міжнародна валютна система, яка заснована на офіційному закріпленні країнами золотого вмісту в одиниці національної валюти із зобов'язанням центральних банків купувати і продавати національну валюту в обмін на золото, називається

- a. Паризькою валютною системою
- b. Генуезькою валютною системою
- c. Бреттон-Вудською валютною системою
- d. майською валютною системою.

Міжнародна валютна система, заснована на офіційно встановлених фіксованих паритетах валют до долара США, який, в свою чергу, конвертувався в золото за фіксованим курсом, називається _____

- a. Паризькою валютною системою
- b. Генуезькою валютною системою
- c. Бреттон-Вудською валютною системою
- d. Ямайською валютною системою.

Право резидентів купувати, зберігати і здійснювати операції всередині країни з активами у формі валюти і банківських депозитів, деномінованих в іноземній валюті, визначається як _____

- a. зовнішня конвертованість
- b. внутрішня конвертованість.

Право резидентів здійснювати операції з іноземною валютою з нерезидентами, визначається як _____

- a. зовнішня конвертованість
- b. внутрішня конвертованість.

Множинність валютних курсів — це ___

- a. використання одного ефективного курсу для всіх видів валютних операцій усіх учасників цих операцій і валют, в яких вони здійснюються;
- b. законодавче встановлене використання різних ефективних курсів національної валюти залежно від видів валютних операцій, учасників цих операцій і валют, у яких вони здійснюються;
- c. різке зростання пропозиції валюти на ринку в період послаблення її курсу, що призводить до втрати валютних резервів країни у випадку спроб підтримати валютний курс, який падає.

Спекулятивна атака – це ____

- a. використання одного ефективного курсу для всіх видів валютних операцій усіх учасників цих операцій і валют, в яких вони здійснюються;
- b. законодавче встановлене використання різних ефективних курсів національної валюти залежно від видів валютних операцій, учасників цих операцій і валют, у яких вони здійснюються;
- c. різке зростання пропозиції валюти на ринку в період послаблення її курсу, що призводить до втрати валютних резервів країни у випадку спроб підтримати валютний курс, який падає.

Крос-котирування – це:

- a. визначення курсів двох валют одна до одної через курс кожної з них відносно третьої валюти;
- b. визначення валютного курсу одиниці національної валюти через певну кількість одиниць іноземної валюти;
- c. визначення валютного курсу одиниці іноземної валюти через певну кількість одиниць національної валюти.

Зростання курсу національної валюти спричиняє:

- a. зниження ціни експорту й імпорту;
- b. збільшення ціни експорту й імпорту;
- c. зниження ціни експорту і збільшення ціни імпорту;
- d. збільшення ціни експорту і зменшення ціни імпорту.

При девальвації національної валюти:

- a. ціна вітчизняного товару всередині країни зростає;
- b. ціна вітчизняного товару всередині країни зменшується;
- c. ціна вітчизняного товару всередині країни не змінюється.

При ревальвації національної валюти:

- a. ціна вітчизняного товару всередині країни зростає;
- b. ціна вітчизняного товару всередині країни зменшується;
- c. ціна вітчизняного товару всередині країни не змінюється.

За умов, коли девальвація національної валюти не компенсується підвищенням загального рівня цін у країні, можна спостерігати такі наслідки:

- a. імпорт стає дорожчий;
- b. імпорт стає дешевший;
- c. експорт стає дорожчий для іноземців;
- d. очікується зростання дефіциту платіжного балансу.

Валютно-курсний режим, який передбачає вільну зміну валютного курсу під дією попиту і пропозиції, на яку держава може за певних умов впливати шляхом валютних інтервенцій, називається:

- a. фіксований
- b. плаваючий
- c. валютний коридор
- d. валютне правління

Валютний курс, розрахований із врахуванням зміни рівня цін всередині країни і в країні, до якої котирується валюта, називається

- a. номінальним валютним курсом
- b. реальним валютним курсом
- c. номінальним ефективним валютним курсом
- d. реальним ефективним валютним курсом

Валютно-курсовий режим, який передбачає встановлення меж коливання валютного курсу, які держава зобов'язана підтримувати, називається

- a. фіксований
- b. плаваючий
- c. кероване плавання
- d. валютний коридор

Механізм курсоутворення за плаваючого режиму валютного курсу поділяється:

- a. на чисте плавання і залежне плавання;
- b. чисте і «брудне» плавання;
- c. самостійне і залежне плавання;
- d. не поділяється

Валютний курс, який відображає усереднену динаміку руху курсу національної валюти по відношенню до валют основних торгових партнерів, називається

- a. номінальним
- b. реальним
- c. номінальним ефективним
- d. реальним ефективним

Валютний курс, який відображає усереднену динаміку руху курсу національної валюти по відношенню до валют основних торгових партнерів із поправкою на темпи інфляції всередині країни та країнах-торгових партнерах, називається

- a. номінальним
- b. реальним
- c. номінальним ефективним
- d. реальним ефективним

Правильне чи неправильне твердження: «Якщо внутрішній темп інфляції вищий, ніж за кордоном, то реальний валютний курс в країні буде вищим, ніж номінальний валютний курс»?

- a. правильне
- b. неправильне

Правильне чи неправильне твердження: "Якщо внутрішній темп інфляції вищий, ніж за кордоном, то реальний валютний курс в країні буде нижчий, ніж номінальний валютний курс"?

- a. правильне
- b. неправильне

Правильне чи неправильне твердження: «Якщо курс національної валюти знижується повільніше, ніж мав би на основі співвідношення темпів інфляції, то вважають, що національна валюта переоцінена або що іноземна валюта недооцінена»?

- a. правильне
- b. неправильне

Правильне чи неправильне твердження: «Якщо курс національної валюти зростає швидше, ніж мав би на основі співвідношення темпів інфляції, то вважають, що національна валюта недооцінена або що іноземна валюта переоцінена»?

- a. правильне
- b. неправильне

Угоди між двома сторонами про обмін фіксованої кількості валюти на певну дату в майбутньому за курсом або ціною, обумовленою у момент укладення угоди, називаються

- a. прямим форвардом
- b. угодою спот
- c. опціоном
- d. свопом

Операції, які поєднують купівлю-продаж двох валют на умовах негайної поставки з одночасною контр угодою на певний строк з тими ж валютами, називаються

- a. прямим форвардом
- b. ф'ючерсом
- c. опціоном
- d. свопом

Валютні ризики – це:

- a. група ризиків, які виникають внаслідок використання декількох валют у міжнародних угодах;
- b. ризики, які пов'язані зі зміною в майбутньому валютного курсу та ціни;
- c. ризики, які виникають у зв'язку зі збоями в системі міжнародних розрахунків за валютними операціями.

Законодавче підвищення курсу національної валюти або центрального паритету за режиму фіксованого валютного курсу називається _____

- a. ревальвація
- b. девальвація
- c. знецінення
- d. подорожчання.

Зниження вартості національної валюти за режиму плаваючого валютного курсу визначається як

- a. ревальвація
- b. девальвація

- c. знецінення
- d. подорожчання.

Законодавче зниження курсу національної валюти або центрального паритету за режиму фіксованого валютного курсу –

- a. ревальвація
- b. девальвація
- c. знецінення
- d. подорожчання.

Зростання рівня внутрішніх цін призводить до ____ курсу національної валюти.

- a. зростання
- b. зниження
- c. не впливає

Зниження попиту на імпорт призводить до _____ курсу національної валюти.

- a. зростання
- b. зниження
- c. не впливає

Міжнародна економічна інтеграція – це

a. особливий етап у процесі інтернаціоналізації господарського життя, що веде до створення нової якості – цілісності відособленого господарського комплексу декількох держав (однорідний господарський механізм).

b. усунення митних обмежень у взаємній торгівлі;

c. об'єктивний, усвідомлений і направлений процес зближення, зрощення і взаємодії національних господарських систем, що містить потенціал саморегулювання і саморозвитку, в основу якого покладено економічний інтерес самостійних господарюючих суб'єктів і міжнародний поділ праці.

d. об'єднання національних економік декількох країн на основі митного союзу, спільного ринку, уніфікації фінансових систем і проведення спільної валютної політики.

Узгоджене скасування групою країн національних митних тарифів і запровадження загального митного тарифу і єдиної системи нетарифного регулювання торгівлі щодо третіх країн називається:

- a. спільний ринок;
- b. зона вільної торгівлі;
- c. митний союз;
- d. економічний союз;

Найпростішою формою міжнародної економічної інтеграції вважається:

- a. зона вільної торгівлі;
- b. спільний ринок;
- c. економічний і валютний союз;
- d. митний союз

Впровадження єдиної європейської валюти ЄВРО відбулося:

- a. 1 січня 1999 р.;
- b. 1 січня 2003 р.;
- c. 1 січня 2002 р.;
- d. 1 січня 2001 р.

НАФТА як інтеграційне угруповання охоплює такі країни:

- a. США, Чилі, Мексика;
- b. США, Канада, Мексика;
- c. Аргентина, Мексика, Болівія
- d. США, Чилі, Болівія

До передумов міжнародної економічної інтеграції можна віднести:

- a. вирішення завдань торгової політики;
- b. підтримку молодих галузей виробництва
- c. географічну наближеність країн, що інтегруються
- d. введення спільної грошової одиниці

Рівні інтеграції:

- a. макроекономічний; мікроекономічний; регіональний.
- b. макроекономічний; галузевий.
- c. мікроекономічний; макроекономічний; територіальний.
- d. макроекономічний; мікроекономічний.

Ознаки інтеграції:

- a. взаємопроникнення і переплетення національних виробничих процесів; глибокі структурні зміни в економіці країн-учасниць.
- b. пересічення економічних інтересів; спільне вирішення кризових питань.
- c. глибокі структурні зміни в економіці країн-учасниць; зменшення мита
- d. взаємопроникнення і переплетення національних виробничих процесів; глибокі структурні зміни в економіці країн-учасниць; цілеспрямоване регулювання інтеграційних процесів.

Економічний союз – це

- a. об'єднання країн на основі укладання спільного договору з метою проведення спільної політики у всіх сферах суспільного життя.
- b. спільна митна територія країн з повною ліквідацією мит у взаємних відносинах і з єдиним митним тарифом по відношенню до інших країн.
- c. об'єктивний процес зближення країн світу та їхніх суб'єктів у всіх сферах людського життя на основі спільності загальнолюдських інтересів. Міжнародна інтеграція включає міжнародну економічну, політичну, культурну інтеграцію.
- d. об'єднання національних економік декількох країн на основі митного союзу, спільного ринку, уніфікації фінансових систем і проведення спільної валютної політики.

Політичний союз – це

a. об'єднання національних економік декількох країн на основі митного союзу, спільного ринку, уніфікації фінансових систем і проведення спільної валютної політики.

b. спільна митна територія країн з повною ліквідацією мит у взаємних відносинах і з єдиним митним тарифом по відношенню до інших країн.

c. об'єднання країн на основі укладання спільного договору з метою проведення спільної політики у всіх сферах суспільного життя.

d. пільгова зона регіонального типу, у межах якої підтримується вільна від митних і кількісних обмежень міжнародна торгівля країн-учасниць.

Зона вільної торгівлі – це

a. пільгова зона регіонального типу, у межах якої підтримується вільна від митних і кількісних обмежень міжнародна торгівля країн-учасниць.

b. об'єднання країн на основі укладання спільного договору з метою проведення спільної політики у всіх сферах суспільного життя.

c. об'єднання національних економік декількох країн на основі митного союзу, спільного ринку, уніфікації фінансових систем і проведення спільної валютної політики.

d. спільна митна територія країн з повною ліквідацією мит у взаємних відносинах і з єдиним митним тарифом по відношенню до інших країн.

Митний союз – це

a. спільна митна територія країн з повною ліквідацією мит у взаємних відносинах і з єдиним митним тарифом по відношенню до інших країн.

b. об'єднання національних економік декількох країн на основі митного союзу, спільного ринку, уніфікації фінансових систем і проведення спільної валютної політики.

c. об'єднання національних ринків декількох країн в єдиний великий ринок з вільним переміщенням в його межах капіталів, товарів, послуг і робочої сили. У процесі вирішення знаходяться такі питання, як: повне узгодження економічної політики і т.д., вирівнювання економічних показників.

d. об'єднання країн на основі укладання спільного договору з метою проведення спільної політики у всіх сферах суспільного життя.

Умови інтеграції:

a. розвита інфраструктура; випробовуваний термін.

b. політичні рішення; розвинута економіка країни

c. розвита інфраструктура; наявність політичних рішень уряду.

d. політична стабільність; подолання кризового стану.

Цілі інтеграційних угруповань:

a. зниження бюджетного дефіциту, подолання кризи.

b. збільшення бюджетного дефіциту, подолання кризи, вирішення міжособних питань.

c. подолання кризи, погіршення стану життя населення.

d. зменшення прожиткового мінімуму; зменшення рівня інфляції

Динамічний ефект економічної інтеграції – це:

- a. економічні наслідки, які виявляються на пізніших стадіях функціонування митного союзу;
- b. переорієнтація місцевих споживачів купівлі товару з ефективнішого позаінтеграційного джерела поставки на менш ефективне внутрішньо-інтеграційне джерело, яка відбувається в результаті усунення імпорتنих мит у рамках митного союзу;
- c. переорієнтація місцевих споживачів з менш ефективного внутрішнього джерела постачання товару на більш ефективне зовнішнє джерело (імпорт), яка стає можливою в результаті усунення імпорتنих мит у рамках митного союзу;
- d. економічні наслідки, які виявляються негайно після створення митного союзу як його безпосередній результат.

Статичний ефект економічної інтеграції – це:

- a. економічні наслідки, які виявляються на пізніших стадіях функціонування митного союзу;
- b. переорієнтація місцевих споживачів купівлі товару з ефективнішого позаінтеграційного джерела поставки на менш ефективне внутрішньо-інтеграційне джерело, яка відбувається в результаті усунення імпорتنих мит у рамках митного союзу;
- c. переорієнтація місцевих споживачів з менш ефективного внутрішнього джерела постачання товару на більш ефективне зовнішнє джерело (імпорт), яка стає можливою в результаті усунення імпорتنих мит у рамках митного союзу;
- d. економічні наслідки, які виявляються негайно після створення митного союзу як його безпосередній результат.

Міжнародна економічна інтеграція – це

- a. особливий етап у процесі інтернаціоналізації господарського життя, що веде до створення нової якості - цілісності відособленого господарського комплексу декількох держав (однорідний господарський механізм).
- b. усунення митних обмежень у взаємній торгівлі;
- c. об'єктивний, усвідомлений і направлений процес зближення, зрощення і взаємодії національних господарських систем, що містить потенціал саморегулювання і саморозвитку, в основу якого покладено економічний інтерес самостійних господарюючих суб'єктів і міжнародний поділ праці.
- d. об'єднання національних економік декількох країн на основі митного союзу, спільного ринку, уніфікації фінансових систем і проведення спільної валютної політики.

7. КРИТЕРІЇ, ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

В процесі вивчення дисципліни “Міжнародна економіка” використовуються наступні методи оцінювання навчальної роботи студента за 100-бальною шкалою:

Заліковий модуль 1	Заліковий модуль 2 (ректорська контрольна робота)	Заліковий модуль 3 (підсумкова оцінка за КПЗ)	Екзамен
20%	20%	20%	40%
1. Усне опитування під час заняття (8 тем по 5 балів = 40 балів) 2. Письмова робота = 60 балів	1. Усне опитування під час заняття (6 тем по 5 балів = 30 балів) 2. Письмова робота = 70 балів	1. Написання та захист КПЗ = 70 балів. 2. Виконання завдань під час тренінгу = 30 балів	1. Завдання 1 – макс. 30 балів. 2. Завдання 2 – макс. 30 балів. 3. Задача (1 задача) – макс.40 балів.

Шкала оцінювання

За шкалою університету	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90–100	Відмінно	A (відмінно)
85–89	Добре	B (дуже добре)
75–84		C (добре)
65–74	Задовільно	D (задовільно)
60–64		E (достатньо)
35–59	Незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
1–34		F (незадовільно з обов’язковим повторним курсом)

8. ГЛОСАРІЙ

Відкритість економіки країни – взаємодія національної економіки із зовнішнім світом.

Лібералізація зовнішньоекономічної діяльності – процес зменшення або повної ліквідації різного роду обмежень та перешкод, які гальмують рух товарів, капіталів, послуг, робочої сили через кордон країни.

Міжнародна економіка – теорія, яка описує закономірності взаємодії економічних суб'єктів із різних країн.

Міжнародні економічні відносини – торговельні, валютно-фінансові та інші економічні відносини, які виникають між економічними суб'єктами із різних країн.

Міжнародна кооперація – об'єднання зусиль, виробничих ресурсів господарських суб'єктів із різних країн у здійсненні певних видів економічної діяльності.

Міжнародна спеціалізація – концентрація виробничих ресурсів країни, її резидентів на певних видах економічної активності.

Міжнародний поділ праці (МПП) – поділ праці між країнами. МПП забезпечує зростання суспільної продуктивності праці та сприяє економії робочого часу в масштабах всієї світової економіки.

Форми МЄВ – міжнародна торгівля; міжнародна міграція капіталу; трудова міграція між країнами; валютні відносини і розрахунки; міжнародні економічні інтеграційні процеси, науково-технічне співробітництво країн.

Світовий ринок (СР) – товарно-грошові відносини між економічними суб'єктами із різних країн. Об'єктами цих відносин є товари, послуги, активи, технології, робоча сила. СР певного товару – являє собою взаємодію пропозиції та попиту на даний товар в міжнародному масштабі.

Світове господарство – сукупність національних господарств, які тісно взаємодіють між собою.

Інтернаціоналізація виробництва – формування інтернаціонального процесу виробництва, зростання виробничої взаємозалежності країн, їх економічних суб'єктів.

Рівні МЄВ – форми зв'язків між суб'єктами МЄВ, які розрізняються між собою тривалістю, інтенсивністю взаємодії (економічні контакти, взаємодія, співробітництво, міжнародна економічна інтеграція).

Суб'єкти МЄВ – це їх учасники, які здатні відносно незалежно діяти в міжнародному економічному середовищі з метою реалізації своїх переважно економічних інтересів.

Інтернаціоналізація капіталу – процес взаємопереплетіння та об'єднання капіталу із різних країн.

Економічне середовище МЄВ – чинники економічного характеру, які впливають на дії учасників МЄВ.

Інфраструктурне середовище МЄВ – галузі, види економічної активності, які забезпечують діяльність суб'єктів МЄВ (міжнародний транспорт, шляхи, засоби зв'язку).

Політичне середовище МЕВ – сукупність політичних чинників, які визначають поведінку суб'єктів МЕВ (політичні інтереси, мотиви держав; політичні устрої країн; політичні ризики).

Правове середовище МЕВ – нормативно-законодавча база, що впливає на поведінку учасників МЕВ (трудова, антимонопольна, податкова законодавство, загально-правове середовище тощо).

Соціально-культурне середовище МЕВ – система соціально-культурних факторів, які визначають поведінку суб'єктів МЕВ) соціальні норми поведінки людей, їх цінності в різних країнах; норми ділової етики; звички у праці тощо).

Середовище МЕВ – зовнішні по відношенню до суб'єктів МЕВ політико-правові, економічні, соціально-культурні та інфраструктурні чинники.

Фактори середовища МЕВ прямого впливу – безпосередньо впливають на дії суб'єктів МЕВ. До цих факторів відносяться постачальники, споживачі, працівники, конкуренти, закони та установи державного регулювання.

Фактори середовища МЕВ побічного впливу – не мають безпосереднього значення для функціонування суб'єктів МЕВ, але відбиваються на їх діях. До цих факторів відносяться стан економіки країни, міжнародні політичні події, соціально-культурні чинники.

Міжнародна економічна система – сукупність елементів світової економіки з властивими їм характеристиками, у процесі взаємодії яких виникають загальні властивості та якості, закони і закономірності функціонування цієї системи.

Міжнародна економічна діяльність (МЕД) – діяльність економічних суб'єктів, в першу чергу підприємств, в міжнародній сфері, на міжнародному ринку. Виділяють такі види МЕД: експорт/імпорт товарів і послуг; ліцензування, франчайзинг; господарська діяльність за кордоном; інвестування за кордоном.

Зовнішня торгівля (ЗТ) – обмін товарами та послугами між державно оформленими національними господарствами.

Міжнародна торгівля – сукупність зовнішньої торгівлі різних країн.

Міжнародна товарна біржа – постійно діючий оптовий ринок декількох країн, де укладаються угоди купівлі-продажу широкого асортименту сировинних і продовольчих товарів, що відповідають уніфікованій системі стандартних вимог до товарів.

Міжнародний аукціон – це спеціально організовані, періодично діючі в певних місцях ринки, на яких шляхом публічних торгів в завчасно обумовлені терміни та в спеціально визначеному місці проводиться продаж раніше оглянутих товарів, які переходять у власність покупця, які запропонував найвищу ціну.

Виставка – це показ, яким би не була його назва, основа мета котрого полягає в ознайомленні публіки шляхом демонстрації із засобами, які мають в розпорядженні людства, для задоволення його потреб, а також з метою сприяння прогресу в одній або кількох сферах діяльності або майбутніх перспектив.

Ярмарок – це міжнародна економічна виставка зразків, яка незалежно від її назви у відповідності з традиціями країни, на території якої він проводиться, являє собою великий ринок товарів широкого вжитку та /або обладнання, діє у визначені терміни протягом обмеженого періоду в одному і тому ж місті та на якій експонентам дозволяється представляти зразки своєї продукції для укладання торговельних угод у національному та міжнародному масштабах.

Міжнародна (світова) ціна – це грошовий вираз інтернаціональної вартості виробництва.

Мито – обов'язковий податок, що стягується митними органами при імпорті або експорті товару і є умовою імпорту або експорту.

Демпінг – засіб фінансової нетарифної торговельної політики, що полягає в просуванні товарів на зовнішній ринок за рахунок зниження експортних цін нижче нормального рівня цін, існуючого в цих країнах.

Асоційована (змішана) компанія (associate) – відрізняється від дочірньої меншим впливом батьківської фірми, якій належить суттєва, але не основна частина акцій.

Багатонаціональна корпорація – головна компанія належить капіталу двох і більше країн, а філії її знаходяться в різних країнах.

Ввезення капіталу – періодичний приплив іноземного капіталу в дану країну.

Відділення (branch) – не є самостійними компаніями та юридичними особами і на всі 100% належать батьківській фірмі.

Дочірня компанія (subsidiary) – реєструється як самостійна компанія і має статус юридичної особи з власним балансом. Контролює її батьківська компанія, яка володіє частиною акцій або всім капіталом.

Експорт-імпорт – торгівля товарами та послугами - найпростіша форма проникнення на міжнародні ринки.

Ліцензування – купівля-продаж права на нематеріальну власність (патенти, авторські права, програми, торгові марки, ноу-хау) на певний період.

Міжнародна корпорація – форма структурної організації великої корпорації, що здійснює прямі іноземні інвестиції в різні країни світу.

Міжнародний рух капіталу – одностороннє переміщення за кордон певної вартості у товарній чи грошовій формі з метою отримання прибутку чи підприємницької вигоди.

Міжнародні інвестиції – це довгострокові вкладення капіталу за кордоном з метою отримання прибутку.

Портфельні інвестиції – вкладення в іноземні підприємства або цінні папери, які приносять інвесторові відповідний дохід, але не дають право контролю над підприємством.

Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) – капіталовкладення в іноземні підприємства, які забезпечують контроль над об'єктом розміщення капіталу і відповідний дохід.

Транснаціональна корпорація – корпорація, в якій головна компанія належить капіталу однієї країни, а філії знаходяться в багатьох країнах.

Франчайзинг – це передача продавцем (франшизером) права на використання своєї торгової марки покупцю (франшизі).

Акцептні кредити – застосовуються у формі акцепту тратти імпортером або банком.

Валютний ринок – обслуговує міжнародний платіжний обіг, пов'язаний з оплатою грошових зобов'язань юридичних і фізичних осіб різних країн;

Валютні (грошові) кредити – кредити, надані у грошовій формі: у національній або іноземній валюті.

Внутрішні кредити – це кредити, що надаються національними суб'єктами для здійснення зовнішньоекономічної діяльності іншим національним суб'єктам.

Грошовий ринок – система відносин попиту і пропозиції фінансових ресурсів, що надаються на короткостроковий термін.

Довгострокові кредити – кредити, що надаються на строк понад 5-7 років.

Експортний кредит – надається банком країни-експортера банку країни-імпортера (чи безпосередньо імпортеру) для кредитування поставок машин, устаткування і т.п.

Єврокредити – кредити, що надаються у валюті, яка є іноземною для банку - євровалюті, єврокредити видаються на євrorинку.

Єврооблігації – боргові зобов'язання, що випускаються позичальником при отриманні довгострокової позики на євrorинку.

Зв'язані кредити – надаються на конкретні цілі, обумовлені в кредитній угоді.

Зовнішній борг – фінансові зобов'язання держави (зовнішні позики та несплачені за них відсотки іноземним кредиторам на певну дату).

Інвестиційні кредити – надаються для будівництва конкретних об'єктів, погашення заборгованості, придбання цінних паперів;

Іноземні (зовнішні) кредити – це кредити, що надаються іноземними кредиторами національним позичальникам для здійснення зовнішньоекономічних операцій.

Комерційні кредити – надаються для закупівлі певних видів товарів і послуг.

Лізинг – кредитування купівлі машин, обладнання, споруд виробничого призначення на основі укладання орендної угоди, за якої орендар сплачує орендну плату частинами та орендодавець зберігає право власності на товари до кінця терміну.

Міжбанківський ринок – ринок, на якому залучаються тимчасово вільні грошові ресурси кредитних закладів і розміщуються у формі міжбанківських депозитів на короткі строки (1, 3, 6 місяців, до 1-2 років);

Міжнародний кредит – це форма руху позикового капіталу у сфері міжнародних економічних відносин, де кредиторами і позичальниками виступають суб'єкти різних країн.

Опціон – це угода між двома сторонами про передання права (для покупця) та зобов'язання (для продавця) купити або продати відповідний актив

(цінні папери, валюту та ін.) за відповідною (фіксованою) ціною у заздалегідь узгоджену дату або протягом узгодженого строку. Опціон дає одній із сторін угоди право вибору виконати контракт або відмовитися від його виконання.

Світовий фінансовий ринок – система відносин попиту і пропозиції щодо фінансового капіталу, що функціонує у міжнародній сфері в якості покупних і платіжних засобів, кредитів, інвестиційних ресурсів.

Середньострокові кредити – кредити, що надаються на строк від 1 до 5 років.

Товарні кредити – міжнародні кредити, що надаються експортерами своїм покупцям у товарній формі з умовою майбутнього покриття платежем у грошовій чи іншій товарній формі.

Фінансові кредити – це кредити, які не мають цільового призначення і можуть використовуватися позичальниками на будь-які цілі.

Фірмовий (комерційний) кредит - позичка, яка надається експортером однієї країни імпортеру іншої у вигляді відстрочки платежу, це комерційний кредит у зовнішній торгівлі.

Фондовий ринок (ринок капіталів) – система довгострокових позик на міжнародному рівні, коли капітал використовується позичальниками для фінансування капіталовкладень.

Форвардний контракт – це контракт між двома сторонами про майбутню поставку предмета договору. Форвардний контракт – це тверда угода, тобто угода, обов'язкова до виконання.

Форфейтинг – кредитування експортера шляхом придбання векселів, акцептованих імпортером, або інших боргових вимог.

Ф'ючерсний контракт – це контракт, який укладається на біржі між двома сторонами про майбутню поставку предмета договору. Ці контракти укладаються з метою хеджування, гри на курсовій різниці і, як правило, рідко мають своєю метою виконання реальної поставки активу.

Державна міграційна політика – це цілеспрямована діяльність держави з регулювання процесів експорту та імпорту робочої сили в дану країну чи з неї.

Еміграція – це виїзд населення за кордон.

Імміграція – це в'їзд населення із-за кордону.

Реєміграція – повернення на батьківщину населення, що раніше емігрувало.

Світовий ринок праці – це система відносин, що виникають між державами з приводу узгодження попиту та пропозиції світових трудових ресурсів, умов формування робочої сили, оплати праці та соціального захисту.

Валюта - в широкому розумінні означає грошову одиницю будь – якої країни(долар ,фунт стерлінгів).

Валютна операція - це операція, пов'язана з переходом права власності на валютні цінності, використанням валютних цінностей як засобу платежу в міжнародному обігу; ввезенням, вивезенням, переказом та пересиланням на територію країни та за її межі валютних цінностей.

Валютний курс – це мінова вартість національних грошей однієї країни, виражена в грошових одиницях інших країн.

Валютний ринок – як економічна категорія – це система стійких економічних та організаційних відносин, пов'язаних з операціями купівлі – продажу іноземних та платіжних документів в іноземних валютах.

Конвертованість валюти – це здібність резидентів та нерезидентів вільно без обмежень обмінювати національну валюту на іноземну і використовувати іноземну валюту в угодах з реальними і фінансовими активами.

Котирування валют – це процес встановлення валютного курсу .

Спот курс – курс обмін на протязі не більше 2 робочих днів з моменту досягнення угоди про курс; це курс на ринку на певну дату.

Спот операції – це операції з негайною поставкою, відносять операції з коротким терміном валютування – в межах трьох робочих днів.

Спот ринок – це ринок негайної поставки валюти.

Форвардний курс – узгоджений курс, обмін за цим курсом здійснюється в майбутньому, понад 3 дня після узгодження.

Авансова оплата – імпортер самостійно або через свій банк чи банк – експортера оплачує товар у момент передачі ним замовлення експортеру.

Акредитив – угода, де банк зобов'язується за проханням клієнта оплатити документи третій особі (бенефіціару-експортеру), на користь якого відкрито акредитив, чи оплатити акцепт трати, яку виставив бенефіціар.

Банківський вексель – цінний папір, який засвідчує безумовне грошове зобов'язання боржника (векселедавця) сплатити після настання строку визначену суму грошей власнику векселя (векселедержателю).

Інкасо – банківська операція, завдяки якій банк за дорученням клієнта отримує платіж від імпортера за відвантажені в його адрес товари і послуги, зараховуючи ці кошти на рахунок експортера в банку.

Міжнародні розрахунки – це система організації і регулювання платежів у сфері міжнародних економічних відносин.

Платіжний баланс (balance of payments) – це балансовий рахунок міжнародних операцій як вартісне вираження всього комплексу світогосподарських зв'язків країни у формі співвідношення надходжень та платежів.

Економічний союз – форма міжнародної економічної інтеграції, яка передбачає вільний рух факторів і результатів виробництва доповнюється гармонізацією внутрішньої та зовнішньої економічної політики. В країнах-учасницях функціонує, як правило, єдина грошова одиниця.

Зона вільної торгівлі – форма міжнародної економічної інтеграції, згідно якої відмінюються торговельні обмеження між країнами-учасницями інтеграційного об'єднання і передусім знижуються або усуваються митні податі.

Зона преференційної торгівлі – зона з пільговим торговельним режимом, коли дві або декілька країн зменшують взаємні тарифи з імпорту товарів, зберігаючи рівень тарифів в торгівлі з іншими країнами.

Інтеграційне об'єднання – господарське угруповання, створене для регулювання інтеграційних процесів між країнами-учасницями.

Митний союз – це угода двох або декількох держав, що передбачає усунення внутрішніх тарифів та встановлення спільного зовнішнього тарифу.

Міжнародна економічна інтеграція – якісно новий етап розвитку і форма прояву інтернаціоналізації господарського життя, що передбачає зближення і взаємоприспосування, переплетення всіх структур національних господарств.

Політичний союз – найвища форма міжнародної економічної інтеграції, в якій поряд з економічною забезпечується й політична інтеграція.

Спільний ринок – форма міжнародної економічної інтеграції, в рамках якої забезпечується вільний рух не тільки товарів, а й послуг, капіталів та громадян (робочої сили).

Глобалізація – тривалий процес інтеграції національних економік світу з метою розв'язання глобальних проблем людства.

Глобальні проблеми – нагальні проблеми, які зачіпають життєві інтереси народів всіх країн світу, важливі з точки зору збереження людської цивілізації і можуть бути вирішені лише спільними зусиллями.

Демографічна проблема – інтенсивне зростання народонаселення планети, демографічний бум, який до того ж супроводжується нерівномірністю зростання чисельності населення в різних країнах та регіонах.

Екологічна проблема – пов'язана з варварським відношенням людини до природи, забрудненням навколишнього середовища.

Паливно-енергетична і сировинна глобальні проблеми – спричинені нераціональним використанням та поступовим вичерпанням природних та сировинних ресурсів.

Фінансова глобалізація – зростаюча фінансова єдність та взаємозалежність фінансово-економічних систем країн світу.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Максименко Я. А. Міжнародна економіка: теорія і практичні завдання: навчальний посібник для студентів економічних спеціальностей очної й заочної форми навчання за ред. Архієреєва С. І. Харків: видавництво Іванченка І. С. 2018. 124 с.
2. Міжнародна торговельна діяльність: підручник. К.: ВНЗ «Університет економіки та права «Крок»». 2018. 698 с.
3. Дахно І.І. Зовнішньоекономічна діяльність: навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ: «Центр учбової літератури. 2018. 355 с.
4. Бестужева С. В., Козуб В. О., Проскурніна Н. В., Козуб В. О., Вовк В. А., Доброскок Ю. Б. Світове господарство і міжнародні економічні відносини: навчальний посібник. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2020. 166 с.
5. Савельєв Є. В., Зварич І. Я. Міжнародна економіка: підручник. вид. 4-те перероб. та допов. Тернопіль: ТНЕУ. 2018. 424 с.
6. Гайдучький А. П., Комар Н. В. Навчально-методичний комплекс з дисципліни «Євроінтеграція та міжнародне публічне управління» (навчально методичний посібник). Тернопіль: ТНЕУ, 2020. 175 с. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38159/1/%D0%84%D0%B2%D1%80%D0%BE%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F_%D0%9D%D0%9C%D0%9A.pdf.
7. Іващук І. О., Стахова Н. В., Живко М. А. Міжнародні міграційні процеси. Тернопіль: ЗУНУ, 2022. 204 с. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/45203>.
8. Стахова Н. В. Навчально-методичні рекомендації щодо виконання комплексного практичного індивідуального завдання та тренінгу з дисципліни «Ринок ЄС». Тернопіль: Економічна думка ЗУНУ, 2022. 24 с.
9. Стахова Н. В. Навчально-методичні рекомендації щодо виконання практичних завдань з дисципліни «Ринок ЄС». Тернопіль: Економічна думка ЗУНУ, 2022. 44 с.
10. Кібік О. М., Нестерова К. С., Хаймінова Ю. В. Міжнародна економіка: навчально-методичний посібник. Одеса : НУ "ОЮА", 2020. 85 с.
11. Дергачова В. В., Згуровський О. М., Манаєнко І. М. Міжнародні економічні відносини: практикум: навч. посіб. для студ. галузі знань 0305 «Економіка та підприємництво» напряму підготовки 6.030503 «Міжнародна економіка». Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2018. 80 с. URL: https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/23063/1/mizhnarodni_ekonom_vidnosyny.pdf.
12. Цілі та наслідки економічних санкцій у сучасних умовах. Причорноморські економічні студії. Випуск 38-1. 2019. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/38_1_2019/7.pdf.
13. Рибчук А. В., Фомішина В. М., Фомішин С. В. та ін. Міжнародні економічні відносини: наочн. навч.-метод. посіб.; за наук. ред. Рибчук А. В. 2-ге укр.-англ. вид., перероб., доп. і розшир. Херсон, Видавничий дім «Гельветика», 2018. 392 с. URL: <https://oldiplus.ua/downloads/economic%20relations.pdf>.
14. Резнікова Н. В., Іващенко О. А., Рубцова М. Ю. Глобальні проблеми як об'єкт міждисциплінарного дослідження у фокусі міжнародної економічної безпеки та сталого розвитку. Економіка і держава. № 7. 2020.
15. Решетило В. П. Глобальна економіка: навч. Посібник. Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2018. 167 с.
16. Глобальні проблеми людства. URL: http://shepetivka-szosh2.km.sch.in.ua/Files/downloadcenter/Part-2-Geografia_11kl_Palamarchuk_Gilbert_Dovgan_Geneza_2011_pdf.pdf.
17. Witte Birnbaum M. In Eastern Europe, the EU faces a rebellion more threatening than Brexit 7. Washington Post. 2018. April 5. URL: www.washmgtonpost.com/world/europe/in-eastern-europe-the-eu-faces-a-rebellion-morethreatening-than-brexit/2018/04/04/310a6d8e-2604-11e8-a227-fd2b009466bc_story.html.
18. Zave Kauffman. Ukraine and European Union. URL: <http://www.ledalliance.biz/image/art/pdf/ukraine-eu.pdf>.

19. Kristin Archick. The European Union: Questions and Answers. Congressional Research Service. October 28, 2021. URL: <https://sgp.fas.org/crs/row/RS21372.pdf>.
20. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. Action plan on Integration and Inclusion 2021-2027. Brussels, 24.11.2020 COM(2020) 758 final. URL: https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files_en?file=2020-11/action_plan_on_integration_and_inclusion_2021-2027.pdf.
21. Reformatting the European Integration Process: Opportunities and Risks for the Ukraine-EU Association / V. Sidenko (project manager) et al. Kyiv: Zapovit Publishing House, 2019. 228 p. URL: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2019_reformatting_the_european_integration_process.pdf.
22. Peers, S., Guild, E., Acosta Arcarazo, D., Groenedijk, K., Moreno-Lax, V., (eds.), EU Immigration and Asylum Law (text and commentary). Second edition, Martinus Nijhoff, Leiden, 2018.
23. International Migration 2020 Highlights. United Nations Department of Economic and Social Affairs, Population Division. United Nations New York, 2020. URL: https://www.un.org/development/desa/pd/sites/www.un.org.development.desa.pd/files/undesa_pd_2020_international_migration_highlights.pdf.
24. 2020 Annual International Migration and Forced Displacement Trends and Policies Report to the G20. URL: <https://www.oecd.org/migration/mig/FINAL-2020-OECD-ILO-UNHCR-IOM-G20-report.pdf>.
25. Martin Hofmann, Audrey Jolivel, Daria Huss, Caroline Ambiaux. International Migration: Drivers, Factors and Megatrends. March 2020. URL: <https://www.icmpd.org/file/download/51472/file/Policy%2520Paper%2520-%2520Geopolitical%2520Outlook%2520on%2520International%2520Migration.pdf>.
26. World Economic Outlook: Gloomy and more uncertain. International monetary fund. July 2022. 18 p.
27. Sébastien Jean, Philippe Martin and André Sapir. International trade under attack: what strategy for Europe? Policy Contribution. Issue №12. August 2018. 16 p. URL: https://www.bruegel.org/sites/default/files/wp-content/uploads/2018/08/PC-12_2018_final.pdf.
28. STAT-USA. URL: www.stat-usa.gov.
29. Fed Stats. URL: www.fedstats.gov.
30. Statistics Canada. URL: www.statcan.ca.
31. U.K. Office of National Statistics. URL: www.ons.gov.uk.
32. Japan Economic Planning Agency. URL: www.epa.go.jp.
33. German Federal Statistical Office URL: www.statistikbund.d.
34. World Trade Statistical Review 2020. URL: https://www.wto.org/english/res_e/status_e/wts2020_e/wts20_toc_e.htm.

Навчально-методичне видання

Наталія Володимирівна Стахова

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВИКОНАННЯ
ПРАКТИЧНИХ ЗАВДАНЬ
З ДИСЦИПЛІНИ
«МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»**

Підписано до друку 28.10.2022 р.
Формат 60x90/16. Гарнітура Times.
Папір офсетний. Друк на дублікаторі.
Умов. друк. арк. 4,0. Обл.-вид. арк. 4,2.
Тираж 50 прим.

Видавець та виготовлювач
Західноукраїнський національний університет
вул. Львівська, 11, м. Тернопіль 46009

*Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців ДК № 7284 від 18.03.2021 р.*